

ความไม่สมบูรณ์แบบในความงาม

โดย

นายวิชัย ฌพัทลุง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความไม่สมบูรณ์แบบในความงาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

IMPERFECTION IN AESTHETIC

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ความไม่สมบูรณ์แบบในความงาม
โดย วิชย์ ฌพัทลุง
สาขาวิชา ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ นาวัน เบียดกลาง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์นาวัน เบียดกลาง)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชญ มุกตามณี)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

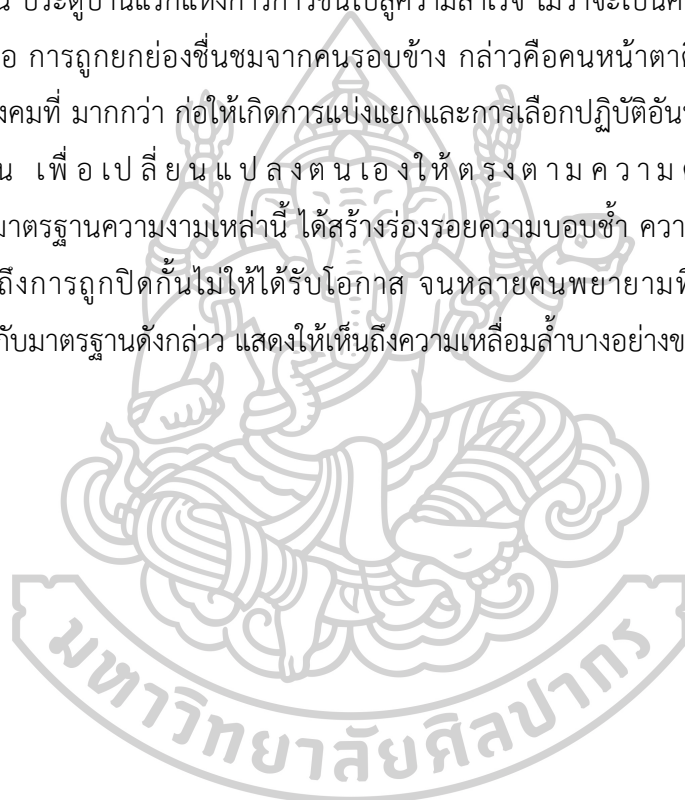
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พลประเสริฐ)

620120027 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความงาม, ความเหลื่อมล้ำ, สตรีเพศ, ผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ

นาย วิษย์ ฌพัทลุง: ความไม่สมบูรณ์แบบในความงาม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก :
รองศาสตราจารย์ นาวัน เบียดกลาง

ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ "ความงามในความไม่สมบูรณ์" ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ เรื่อง ราวของความงาม ที่เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาอย่างไม่หยุดนิ่ง การเป็นที่ถูกยอมรับในสังคม เปรียบเสมือน ประตูบานแรกแห่งการก้าวขึ้นไปสู่ความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็ความร่ำรวย การมีหน้ามีตา ในสังคม หรือ การถูกยกย่องชื่นชมจากคนรอบข้าง กล่าวคือคนหน้าตาดีมักได้รับการเชิดชู และ โอกาสทางสังคมที่ มากกว่า ก่อให้เกิดการแบ่งแยกและการเลือกปฏิบัติอันนำมาสู่ความเจ็บปวดของ การดิ้นรน เพื่อเปลี่ยนแปลงตนเองให้ตรงตาม ความ ต้องการ ของ สังคม หลายครั้งที่มาตรฐานความงามเหล่านี้ ได้สร้างร่องรอยความบอบช้ำ ความรู้สึกทุกข์ใจ หรือ ความ กัดค้น รวมถึงการถูกปิดกั้นไม่ให้ได้รับโอกาส จนหลายคนพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง เพื่อให้ พอดีกับมาตรฐานดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำบางอย่างของสังคมผ่านมุมมองความ งาม

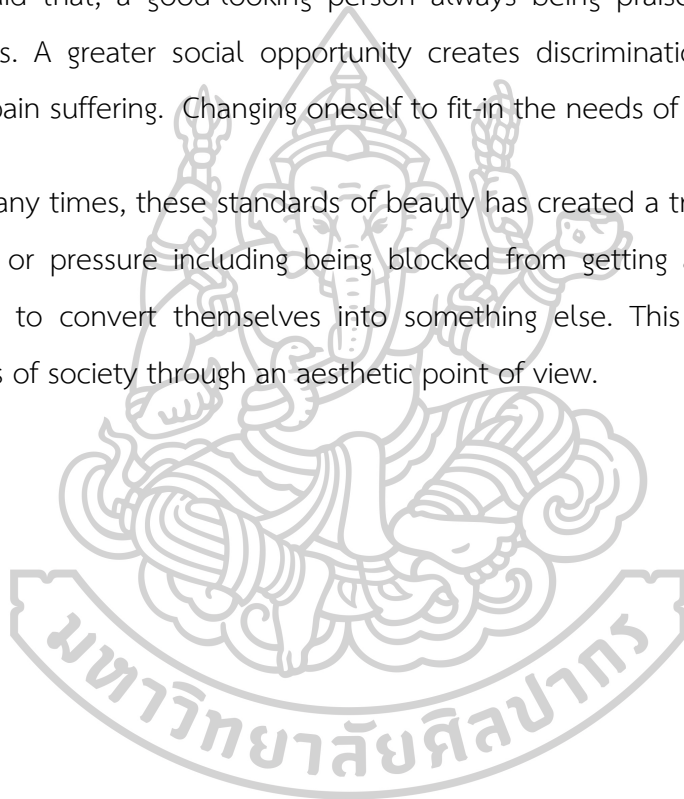
620120027 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : Beauty, Inequality, Feminism, Masculine gender, The offender

MR. WICH NAPATTALUNG : IMPERFECTION IN AESTHETIC THESIS ADVISOR :
ASSOCIATE PROFESSOR NAWIN BAIDKLANG

This thesis is under the name of “Imperfection in aesthetic. I want to present a story of beauty that constantly changes with time. Being accepted in society is like the first door stepping up to success whether it is wealth, fame or respect. Said that, a good-looking person always being praised with opportunities over others. A greater social opportunity creates discrimination and leads to the struggling pain suffering. Changing oneself to fit-in the needs of society.

Many times, these standards of beauty has created a trace of trauma feeling of distress or pressure including being blocked from getting a chance until many people try to convert themselves into something else. This shows some of the inequalities of society through an aesthetic point of view.

กิตติกรรมประกาศ

การฝึกปฏิบัติเฉพาะบุคคลฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี ข้าพเจ้าขอกราบพระคุณ นาง วรวรรณี ฤณ พัทลุง ผู้ซึ่งเป็นมารดา นาย ชยุตม์ ฤณ พัทลุง ผู้เป็นบิดาและทุกคนในครอบครัวเป็นกำลังใจที่สำคัญ เป็นเบื้องหลังของความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งได้ช่วยเหลือให้คำปรึกษาในงานการทำศิลปนิพนธ์ และ ค่าใช้จ่ายครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ถ่ายทอดวิชาชั้นเยี่ยมแต่ศิษย์ คนนี้ อาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาจิตรกรรมคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ศึกษาซึ่งในความเมตตาปรานีแนะนำการดำเนินชีวิตตลอดจนทางออกแห่งการเพิ่มพูนทางปัญญา ตลอดหลักสูตร

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวิณ เปียดกลาง ผู้ซึ่งให้คำแนะนำให้คำปรึกษา ข้อคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ อันทรงคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการศึกษา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ และที่สำคัญ น.ส.อิสริยา วรรณรมไพศาล ที่คอยให้คำปรึกษาและคำแนะนำในทุกๆ เรื่อง รวมไปถึงการให้กำลังใจในยามที่ยากจะพอกับการเรียนแล้ว จนทำให้ฟันฝ่าอุปสรรคในการเรียนและลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุดขอขอบคุณตนเองที่ฝ่าฟันอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น และคิดหาวิธีแก้ไขตลอด เป็นช่วงเวลา 7 ปีที่มีค่ามากที่สุด กำลังใจต่างๆ ที่ทุกคนมีให้คือพลังและแรงผลักดันที่ทำให้ได้มีวันนี้

วิชัย ฤณพัทลุง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
แนวคิดความคิดสร้างสรรค์.....	2
ขั้นตอนของการศึกษา.....	3
แหล่งข้อมูล.....	4
อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า.....	4
บทที่ 2 นัยยะแห่งความงาม.....	5
ว่าด้วยเรื่อง วิทยาศาสตร์และความงาม.....	5
การคัดเลือกตามธรรมชาติ (Natural Selection).....	7
การคัดเลือกทางเพศ (Sexual Selection).....	13
การเกี้ยวพาราสี (Courtship).....	14
ความตติพจน์ในทฤษฎีสังคมน.....	14
บริการหาคู่เชิงพาณิชย์.....	15
ประสาทสัมพันธ์กับการรับรู้สิ่งดึงดูดใจ.....	16

ความดึงดูดทางกายภาพ	17
วินัส เทพีแห่งความงาม ความรัก สัญญะแห่งสตรีโดยสมบุรณ์ ?	17
เมดูซา ตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องสาปเพราะความงามและอำนาจทางเพศ.....	21
นางสีดาลุยไฟ ทำไมผู้หญิงต้องรับบาป(ที่ไม่ได้ก่อ)?.....	24
บทที่ 3 การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงาน	28
ขั้นตอนการประมวลความคิด.....	28
ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	29
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน.....	29
ขั้นตอนการรังสรรค์ผลงานจิตรกรรม.....	31
การสร้างสรรค์ผลงาน	33
บทที่ 4 พัฒนาการวิธีการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	43
ผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	43
การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์.....	44
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	44
ผลงานชุดแรก Pain path for Sida : สีดาลุยไฟ	45
ผลงานชุดที่สอง The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส	48
ผลงานชุดที่สาม Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา	51
บทที่ 5 สรุป.....	53
รายการอ้างอิง.....	57
ประวัติผู้เขียน	60

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 : The Birth of Venus (กำเนิดวีนิัส), ราว ค.ศ. 1485,	18
ภาพที่ 2 : Venus of Willendorf (วีนิัสแห่งวิลเลนดอร์ฟ)	19
ภาพที่ 3 : Venus de Milo.....	20
ภาพที่ 4 : Medusa With The Head of Perseus หรือ เมดูซ่าและหัวของเพอร์ซิอุส.....	23
ภาพที่ 5: อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	30
ภาพที่ 6 : ภาพถ่ายแบบร่างของ The shadow of venus : ภายใต้เงาแห่งวีนิัส	31
ภาพที่ 8 : ภาพถ่ายแบบร่างของ Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา.....	32
ภาพที่ 9 : ภาพถ่ายแบบร่างของ Pain path for Sida : สีดาลูยไฟ.....	32
ภาพที่ 10 : ภาพร่างผลงาน Pain path for Sida : สีดาลูยไฟ ลงบนเฟรมไม้ ใส่แสงเงาเสมือนการดร อ้อิ่ง (Drawing).....	33
ภาพที่ 11 : ภาพร่างผลงาน Pain path for Sida : สีดาลูยไฟ ลงบนเฟรมไม้ ใส่แสงเงาเสมือนการดร อ้อิ่ง (Drawing).....	34
ภาพที่ 12 : ภาพร่างผลงาน Pain path for Sida : สีดาลูยไฟ ลงบนเฟรมไม้ เริ่มลงสีน้ำมันเก็บ รายละเอียดของชิ้นงาน	34
ภาพที่ 13 : ภาพผลงาน Pain path for Sida : สีดาลูยไฟ จากการใช้เทคนิคปั้นมวลวัตถุ ทำให้ ภาพวาดที่ได้มีความละเอียดเสมือนจริงได้เห็นแสงเงาเส้นเลือดบนผิวหนัง.....	35
ภาพที่ 14 : ภาพผลงาน Pain path for Sida : สีดาลูยไฟ จากการใช้เทคนิคปั้นมวลวัตถุ ทำให้ ภาพวาดที่ได้มีความละเอียดเสมือนจริงได้เห็นแสงเงาเส้นเลือดบนผิวหนัง.....	35
ภาพที่ 15 : ภาพร่างผลงาน The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวีนิัส ใช้วิธีการถ่ายภาพผสาน กับเทคนิคการตกแต่งภาพเพื่อเก็บรายละเอียด และเติมแต่งความน่าสนใจตามที่ถูกจัดทำได้วาง แนวความคิดไว้.....	36
ภาพที่ 16 : เฟรมที่ใช้สำหรับภาพ The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวีนิัส การเตรียมเฟรมไม้ที่ ใช้ในการวาดภาพโดยมีการรองพื้นด้วยสีเรียงแสง(พรายน้ำ).....	37

ภาพที่ 17 : ภาพร่างผลงาน The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส การร่างภาพต้นแบบลง เฟรมไม้ที่ได้ทำสีพรายน้ำไว้แล้ว มีการลงสีในขั้นแรกๆจะเห็นว่าการไหลของสีเนื่องจากพื้นผิว ค่อนข้างลื่น.....	37
ภาพที่ 18 : ภาพร่างผลงาน The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส ลงสีภาพเก็บลาย ละเอียดของชิ้นงาน.....	38
ภาพที่ 19 : ภาพร่างผลงาน The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส ลงสีภาพเก็บลาย ละเอียดของชิ้นงาน.....	38
ภาพที่ 20 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โคมงามและหยาดน้ำตา การร่างภาพต้นแบบ ลงบนเฟรมไม้.....	39
ภาพที่ 21 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โคมงามและหยาดน้ำตา ลงสีภาพเก็บลาย ละเอียดของชิ้นงาน.....	40
ภาพที่ 22 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โคมงามและหยาดน้ำตา ลงสีภาพเก็บลาย ละเอียดของชิ้นงาน.....	40
ภาพที่ 23 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โคมงามและหยาดน้ำตา ลงสีภาพเก็บลาย ละเอียดของชิ้นงาน.....	41
ภาพที่ 24 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โคมงามและหยาดน้ำตา ลงสีภาพเก็บลาย ละเอียดของชิ้นงาน.....	41
ภาพที่ 25 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โคมงามและหยาดน้ำตา ลงสีภาพเก็บลาย ละเอียดของชิ้นงาน.....	42
ภาพที่ 26 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โคมงามและหยาดน้ำตา ลงสีภาพเก็บลาย ละเอียดของชิ้นงาน เทคนิคพรายน้ำ.....	42
ภาพที่ 27 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1.....	46
ภาพที่ 28 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2.....	47
ภาพที่ 29 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1.....	49
ภาพที่ 30 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2.....	50
ภาพที่ 31 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 3.....	52

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาอย่างไม่หยุดนิ่ง การเป็นที่ถูกยอมรับในสังคมเปรียบเสมือนประตูบานแรกแห่งการก้าวขึ้นไปสู่ความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นความร่ำรวย การมีหน้า

มีตาในสังคม หรือการถูกยกย่องชื่นชมจากคนรอบข้าง การเป็นที่ถูกยอมรับจากสังคมนั้นต้องผ่านค่านิยม หรือมาตรฐานบางอย่างที่ถูกกำหนดไว้แล้ว หนึ่งในบรรทัดฐานที่สังคมไม่สามารถก้าวผ่านไปได้อย่างง่ายดายจะเปลี่ยนผ่านไปนานแค่ไหนคือเรื่องของ "หน้าตา" และ "รูปลักษณ์ภายนอก" ซึ่งนำมาสู่สิ่งที่เรียกว่า “มาตรฐานความงาม (beauty standard)” และ “สิทธิพิเศษของคนหน้าตาดี” กล่าวคือคนหน้าตาดีมักได้รับการเชิดชู และโอกาสทางสังคมที่มากกว่า ก่อให้เกิดการแบ่งแยก และการเลือกปฏิบัติ อันนำมาสู่ ความเจ็บปวดของ

การดิ้นรน เพื่อเปลี่ยนแปลงตนเองให้ตรงตามความต้องการของสังคม ทุกวันนี้ชุดความเชื่อเรื่องความงามในอุดมคติ ถูกถ่ายทอดผ่านสื่อกระแสหลักอย่าง สื่อออนไลน์ และสื่อโฆษณา ที่คอยชี้นำให้ผู้คนคิดว่าจะต้องมีหรือเป็น ในขณะที่เดียวกันมาตรฐานนี้ ก็ถูกสนับสนุนมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อมีปัจจัย

บางอย่างเข้ามาเอื้ออำนวยความสะดวก อย่างการเติบโตของ อุตสาหกรรมความงามและศัลยกรรม และถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานหรือค่าของความงามอยู่ตลอดเวลาตามยุคสมัย ค่านิยมเกี่ยวกับรูปลักษณ์ภายนอกก็มักถูกประกอบสร้างใหม่อยู่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า โดยให้ความสำคัญกับความงามเพียงมิติเดียว และมองข้ามความหลากหลายของมนุษย์

หลายครั้งที่มาตรฐานความงามเหล่านี้ ได้สร้างร่องรอยความบอบช้ำ ความรู้สึกทุกข์ใจ หรือความกดดัน รวมถึงการถูกปิดกั้นไม่ให้ได้รับโอกาส จนหลายคนพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง เพื่อให้พอติดกับมาตรฐานดังกล่าว นำมาสู่คำถามที่ว่า สุดท้ายแล้วความงามที่แท้จริงคืออะไร ความงามคือสุนทรียะที่ปัจเจก หรือการกำหนด ‘มาตรฐาน’ ที่เกิดจากการครอบงำของความเชื่อ ระบบทุนนิยม หรือการครอบอำนาจบางอย่าง นี่อาจเป็นเหตุที่ทำให้ "รูปลักษณ์ภายนอก" ถูกนำมา ตัดสินในด้านแรกก่อน ศักยภาพ ทักษะ และจิตใจ เพราะสุดท้ายแล้วสิ่งที่สังคมสนใจไม่ใช่สิ่งที่อยู่ข้างในแต่เป็นเพียงสิ่งที่พวกเขาเห็นและจับต้องได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของคนในสังคมที่มีต่อรูปลักษณะภายนอก และสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของ ความงามในสังคมปัจจุบัน
2. เพื่อค้นหาความงามที่แท้จริงในมุมมองของข้าพเจ้าผ่านการนำเสนอ รูปแบบความงามที่ถูก ปกปิดหรือซ่อนเร้น ในหลายแง่มุมและมุมมอง
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ทำให้เกิดจินตนาการของผู้ชมในหลายรูปแบบ และทำให้ผู้คน ตระหนักถึงคุณค่าความงามที่เป็นปกเจก

สมมติฐานของการศึกษา

1. คนส่วนใหญ่ที่เห็นภาพวาดที่ว้าวหวีว จะเกิดความรู้สึกด้านลบมากกว่าด้านบวก
2. ถ้าผู้ชมได้อ่านเรื่องราวที่ผู้จัดทำต้องการนำเสนอ จะสามารถเปลี่ยนทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อภาพได้
3. ถ้าผู้เข้าชมเข้าใจผลงานและสามารถเปลี่ยนทัศนคติที่มีให้กว้างขึ้น ก็จะสามารถรับรู้ถึงปัญหาใน สังคมที่ผู้จัดทำต้องการสื่อและช่วยปรับเปลี่ยนให้สังคมนั้นหน้าอยู่ขึ้น

แนวคิดความคิดสร้างสรรค์

เราอยู่ในสังคมแห่งการตัดสินที่มีระเบียบทางสังคม คอยใช้บรรทัดฐานในการตัดสินผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปฏิเสธไม่ได้เลยว่ารูปลักษณะภายนอก เป็นสิ่งแรกที่สร้างความประทับใจใน แรกพบ “ความงาม” กลายเป็นหนึ่งในสถานภาพที่ทรงพลังเป็นอย่างมากในปัจจุบัน รูปลักษณะ ภายนอกช่วยเปิดโอกาสทางสังคม และนำไปสู่สิทธิพิเศษบางอย่างในการใช้ชีวิต ถึงแม้ความงาม จะไม่ได้มีค่านิยมที่ตายตัว และ แตกต่างไปตามมุมมอง วัฒนธรรม หรือบริบทรอบตัวที่ หลอ หลอมขึ้นมา “ความงาม” ก็ยังถูกจำกัดบริบท ให้สื่อถึง สิ่งที่ เกินกว่าความสมบูรณ์แบบตามอุดม คติอยู่ดี ค่านิยมของความงามถูกเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยด้วยอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เช่น ถ้าให้ผู้ชายเป็นคนนิยมความงามในผู้หญิงก็จะเป็นแบบหนึ่ง หรือในยุคที่ความเท่าเทียมของเพศ ยังไม่เท่ากัน ทัศนคติความงามในยุคนั้นก็อาจจะแสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำและการแบ่งแยก งานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ จึงต้องการนำเสนอมุมมองความงามที่เต็มไปด้วยเรื่องราวของความ เหลื่อมล้ำทั้งทางเรื่องเพศและความเท่าเทียม โดยแสดงให้เห็นถึงความงามที่ แฝงไปด้วยความ เจ็บปวด ความรู้สึกทุกขใจ การสร้างปมในใจ หรือความกดดันที่นำไปสู่ความพึงพอใจในตัวเองที่ต่ำ และต้องการปรับเปลี่ยนตนเองให้มีจุดยืนหรือเป็นเหมือนกับสิ่งที่สังคมต้องการ คล้ายกับการ เดินอยู่บนลู่วิ่งที่ไม่มีจุดสิ้นสุด เพียงเพราะรู้สึกว่าคุณไม่ตรงกับบรรทัดฐานความงามที่สังคมเป็นผู้ ตัดสิน ผ่านมุมมองความงามที่ต่างกัน โดยนำเสนอผ่านงานจิตรกรรมที่จะสามารถสร้างการรับรู้

ของผู้ชมได้หลายแบบ ทั้งแบบความงามแบบภาพเหมือน และความงามแบบภาพ Abstract ซึ่งท้ายที่สุดผู้จัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานจิตรกรรมที่ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาจะสร้างความตระหนักรู้ถึงความทุกข์ใจของผู้ที่ไม่ตรงตามมาตรฐานหรือค่านิยมดังกล่าว และทำให้สังคมเข้าใจถึงความเป็นธรรมชาติและหลากหลายในความเป็นปัจเจกเพื่อที่ความมั่นใจของใครหลายคนจะไม่ถูกทำลายลง

ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาการนำเสนอมุมมองทัศนคติที่มีต่อ มาตรฐานความงาม (beauty standard) ในสังคมยุคปัจจุบันผ่านสื่อกระแสหลัก ศึกษากรอบแนวคิด รวมถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อเรื่องความงามในอุดมคติเพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ศึกษาทัศนคติของผู้คนในสังคมปัจจุบันที่มีต่อค่านิยมทางความงาม
2. ศึกษารูปแบบวรรณกรรมต่างประเทศและในประเทศ ร้อยเรียงเรื่องราวตีความผ่านรูปแบบผลงานวิทยานิพนธ์
3. การศึกษาเทคนิคทางงานจิตรกรรม เพื่อแสวงหาวิธีการใหม่ๆ สำหรับการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

ขั้นตอนของการศึกษา

1. ขั้นตอนศึกษาและสำรวจแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์
 - 1.1 สำรวจทัศนคติของผู้คนในอดีตจนถึงปัจจุบันเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อคุณค่าของความงาม ผ่านการรวบรวมเอกสารทางวิชาการ ข้อมูลเครือข่ายสารสนเทศผ่านอินเทอร์เน็ตและการวิเคราะห์สื่อกระแสหลักที่มีการนำเสนอและเอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมความงาม
 - 1.2 สำรวจข้อมูลจากการลงพื้นที่พูดคุยกับบุคคลทั่วไปในหลายช่วงอายุ โดยเฉพาะในเพศหญิง เนื่องจากเป็นเพศที่มีความเกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบมากที่สุดต่อการเติบโตของความเชื่อ หรือทัศนคติที่มีต่อความงามในปัจจุบันโดยตรง ผ่านการสังเกตและสัมภาษณ์ตัวบุคคล
 - 1.3 การสำรวจสภาพแวดล้อมของบุคคลที่ทำงานในอุตสาหกรรมความงามทั้งทางตรงและทางอ้อมรวมถึงสภาพแวดล้อมใกล้เคียง
2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.1 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติอันหลากหลายที่มีต่อการตีความของค่าของความงาม

ในปัจจุบัน ผ่านการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลภาคสนามและบนอินเทอร์เน็ต รวมไปถึงการจดบันทึก และค้นคว้าแหล่งข้อมูลผ่านตัวหนังสือ เพื่อนำมาวิเคราะห์

2.2 ทำการเปรียบเทียบสื่อกระแสหลักที่ทำหน้าที่นำเสนอความเชื่อที่มีต่อคุณค่าของความงามในปัจจุบัน กับสื่อที่นำเสนอความเป็นจริงที่หลากหลายของความเป็นปัจเจกในส่วนบุคคล เพื่อวิเคราะห์ และหาความเชื่อมโยงกัน

3. ขั้นตอนการจัดทำข้อมูล

ตั้งสมมติฐานของการศึกษาและตรวจสอบสมมติฐาน โดยการนำเอาสมมติฐานของผู้วิจัย มาทำเป็นแบบสอบถามให้คนในชุมชนได้ทำเพื่อนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงต่อในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ต่อไป

4. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์และสรุปผล ตามขอบเขตด้านเนื้อหาเพื่อพัฒนาเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

แหล่งข้อมูล

เก็บข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อความงามของผู้คนในสังคม จากหลากหลายช่องทาง ผ่านคนใกล้ตัว สื่อบนโลกออนไลน์ รวมไปถึงข้อมูลต่างๆจากเอกสาร วิทยุ และ บทความที่เกี่ยวข้อง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. กล้องถ่ายรูป
2. กล้องโทรศัพท์มือถือ
3. สมุดจดบันทึก
4. หนังสือ
5. คอมพิวเตอร์ และ เครือข่ายเว็บไซต์

บทที่ 2

นัยยะแห่งความงาม

ว่าด้วยเรื่อง วิทยาศาสตร์และความงาม

“ไม่สวยก็เหนื่อยหน่อยนะ” ประโยคที่แสนจะใจร้ายนี้แม้ดูผิวเผินเหมือนจะเป็นประโยคชวนขบขันแต่ถ้าใครได้เจอเข้าจริงคงขำไม่ออก หลายคนต้องพบเจอเหตุการณ์ที่แม้พยายามเท่าไรก็สู้คนที่หน้าตาดีไม่ได้เรื่องราวตลกร้ายที่ไม่ว่าสังคมไหนก็ต้องพบเจอ ทำไมคนส่วนใหญ่ถึงเข้าใจ(ไปก่อน) ว่าคนหน้าตาดีจะเป็นคนดี คนเก่ง หรือมีทัศนคติเป็นบวกมากกว่าคนที่หน้าตาธรรมดา แค่น้ำตาดีคุณก็มีแต้มต่อมากกว่าคนอื่นแล้ว

นิยาม “ความงาม” ลื่นไหลไปตามวัฒนธรรม ทั้งยังไม่หยุดนิ่งผันแปรด้วยกาลเวลา ความสวยจากยุคสมัยหนึ่งจึงกลายเป็นของแปลกในอีกยุคสมัย เช่นเดียวกับ คนสวย ในค่านิยมของสังคมหนึ่ง ที่อาจกลายเป็นเพียงคนหน้าตาธรรมดาในอีกสังคม เราสามารถศึกษาได้จากภาพประวัติศาสตร์ในอดีตเกี่ยวกับลักษณะความงามที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศและความงามที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา แต่ทั้งๆที่ทราบกันอยู่แล้วว่าความงามนั้นเป็นปัจเจก ทำไมคนส่วนใหญ่ยังคงชื่นชมและให้แต้มต่อกับคนสวยคนหล่อ นั้นอาจเป็นเพราะว่าการจ้องมองคนสวยเกี่ยวข้องกับระบบการให้รางวัลในสมอง ไม่ต่างจากเวลาที่เราได้กินขนมอร่อยๆ หรือถูกรางวัลลอตเตอรี่ งานวิจัยของคูลโนโวก้า (Olga Chelnokova)¹ ได้เขียนไว้ว่าระบบการให้รางวัลเป็นส่วนที่มีมาแต่ดึกดำบรรพ์ของสมองเรา สิ่งนี้มีอยู่เพื่อรับประกันว่า เราจะเสาะหาสิ่งที่เราต้องการ และทำให้เราตื่นตัวกับภาพ เสียง และกลิ่นที่พาเราไปสู่สิ่งนั้น ระบบนี้ทำงานร่วมกับสัญชาตญาณและกิริยาสนองฉับพลัน (reflex) ซึ่งสร้างขึ้นสำหรับช่วงเวลาที่การอยู่รอดพึ่งพาความสามารถในการหาอาหารและการสืบพันธุ์ให้ได้ก่อนคู่แข่ง² แต่หลายๆท่านก็คงสงสัยเหมือนข้าพเจ้าว่าแต่ทำไมสมองของเราถึงรู้สึกพึงพอใจเมื่อได้มองคนหน้าตาดี? ในเมื่อการพบเจอคนหน้าตาดีไม่ได้ช่วยให้ท้องอิมอย่างการทานอาหารอร่อย หรือมีความสุขจากสารเอ็นโดรฟินที่หลั่งออกมาหลังมีเพศสัมพันธ์ คำถามนี้ดอกเตอร์แจ็กค์ เด ซิลวา (Jack da Silva) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิวัฒนาการ จากมหาวิทยาลัยแอ็ดิลเลด ในออสเตรเลียเชื่อว่า สมองของเราเชื่อมโยงรูปลักษณ์หน้าตาที่ดีเข้ากับลักษณะทางพันธุกรรมที่ดีของพวกเขาเหล่านั้น วิวัฒนาการที่ผ่านมาผลักดันให้มนุษย์แสวงหาคู่ที่มีคุณลักษณะของพันธุกรรมที่ดีที่สุด เพื่อลูกที่จะเกิดมาจะได้รับสิ่งดีๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ Richard Dawkins นักชีววิทยาวิวัฒนาการ ผู้เขียนหนังสือ “ยีนเห็นแก่ตัว” (The Selfish Gene) ที่ระบุว่าพฤติกรรมหลายอย่างของมนุษย์เรานั้นมาจากความต้องการของยีนในร่างกาย ที่ต้องการเก็บยีนที่ดีที่สุดไว้เพื่อถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่น และในอนาคตมีแนวโน้ม

¹ Olga Chelnokova คือนักวิจัยปริญญาเอกสาขาจิตวิทยา จากมหาวิทยาลัยออสโล ประเทศนอร์เวย์

² NATIONAL GEOGRAPHIC ASIA. (2018). ความลับเบื้องหลังความงาม ทำไมใครๆ ก็ชอบคนสวย?, สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2564.
จาก: <https://ngtai.com/cultures/16151/why-people-love-beautiful/>

ว่าผู้หญิงจะยิ่งสวยมากขึ้น ดึงดูดใจผู้ชายกันมากกว่าเดิม เพราะมีการคัดเลือกตามธรรมชาติเป็นแรงผลักดัน เมื่อผู้หญิงสวยมีโอกาสแต่งงาน และมีลูกได้มากกว่าผู้หญิงที่หน้าตาธรรมดา³

สอดคล้องกับทฤษฎีอันโด่งดังของ ชาร์ลส์ ดาร์วิน(Charles Darwin) ว่าด้วยเรื่องของกระบวนการ "คัดเลือกโดยธรรมชาติ" (Natural selection) โดยมีหลักฐานสนับสนุนว่าสิ่งมีชีวิตหลากหลายสปีชีส์ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงมาจากสิ่งมีชีวิตดั้งเดิม โดยการสืบทอดลักษณะที่ปรับเปลี่ยนทีละเล็กทีละน้อยของบรรพบุรุษ (descent with modification) และอธิบายว่าวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตเกิดขึ้นโดยการคัดเลือกตามธรรมชาติ (natural selection) กล่าวคือ สิ่งมีชีวิตที่ปรับตัวได้ดีจะมีชีวิตอยู่รอดได้มากกว่าสิ่งมีชีวิตที่ไม่สามารถปรับตัวได้ และถ่ายทอดลักษณะที่ปรับเปลี่ยนไปยังชั่วรุ่นถัดไป เมื่อเวลาผ่านไปลักษณะที่ปรับเปลี่ยนซึ่งเหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมจึงเพิ่มมากขึ้นในแต่ละชั่วรุ่น ขณะที่ลักษณะที่ไม่เหมาะสมลดน้อยหรืออาจหมดไป จนในที่สุดเกิดเป็นสิ่งมีชีวิตที่แตกต่างจากเดิมกลายเป็นสิ่งมีชีวิตสปีชีส์ใหม่

วิวัฒนาการโดยการคัดเลือกตามธรรมชาติตามแนวคิดของดาร์วิน มาจากข้อสังเกตที่เป็นสภาวะธรรมชาติของสิ่งมีชีวิต 4 ข้อ คือ

1. การผลิตที่มากเกินไป (overpopulation) หมายถึง การที่สิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดต่างผลิตรุ่นลูกจำนวนมาก ส่งผลให้จำนวนบุคคลในประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในแต่ละชั่วรุ่น
2. ข้อจำกัดต่อการเติบโตของประชากร (limits on population growth) การที่จำนวนบุคคลในแต่ละชั่วรุ่นเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีการแย่งชิงทรัพยากรที่จำเป็นในการดำรงชีพ เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย ที่หลบภัย และปัจจัยอื่นๆ ที่มีอยู่จำกัด ในที่สุดจะมีบุคคลเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่เหลือรอด
3. ความแปรผัน (variation) หมายถึง ความแปรผันของลักษณะระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นชนิดเดียวกัน เช่น คนแต่ละคน หรือต้นไม้แต่ละต้น หรือสัตว์แต่ละตัว มีลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งภายใต้สภาวะแวดล้อมหนึ่งๆ ลักษณะบางลักษณะมีความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้บุคคลที่มีลักษณะนั้นสามารถอยู่รอดได้
4. ความแตกต่างในความสำเร็จของการสืบพันธุ์ (differential reproductive success) การที่บุคคลที่มีลักษณะเหมาะสมในสภาวะแวดล้อมหนึ่งสามารถปรับตัวเหลือรอดและสืบพันธุ์ถ่ายทอดลักษณะไปสู่รุ่นลูกได้จำนวนมาก ขณะที่พวกที่มีลักษณะไม่เหมาะสมผลิตรุ่นลูกได้จำนวนน้อย หรืออาจตายก่อนที่จะได้สืบพันธุ์ ลักษณะนั้นๆ จึงไม่ถูกถ่ายทอดสู่รุ่นต่อไป

จากความจริงที่เป็นสภาวะตามธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตข้างต้น การคัดเลือกตามธรรมชาติจึงเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตเกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตามในขณะนั้นดาร์วิน ไม่สามารถอธิบายว่าการถ่ายทอดลักษณะจากรุ่นสู่รุ่นเกิดขึ้นได้อย่างไร แม้ว่าในช่วงเวลาเดียวกัน เกรเกอร์ โยฮันส์ เมนเดล ได้เสนอกฎการถ่ายทอดลักษณะขึ้นแล้ว ต่อเมื่อมีการค้นพบงานของเมนเดลและความรู้ทาง

³ เรื่องเดียวกัน

พันธุกรรมมีมากขึ้น จึงมีการนำความรู้ทางพันธุศาสตร์มาอธิบายการถ่ายทอดลักษณะจากชั่วรุ่นหนึ่งไปยังอีกชั่วรุ่นหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม ความแปรผันของลักษณะระหว่างบุคคลในประชากร และนำมาศึกษาวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต โดยศึกษาโครงสร้างทางพันธุกรรมของประชากร ซึ่งการคัดเลือกตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางพันธุกรรมของประชากรทีละน้อยตามระยะเวลาที่ผ่านไปจนกระทั่งประชากรใหม่มีพันธุกรรมแตกต่างจากประชากรเดิม⁴

การคัดเลือกตามธรรมชาติ (Natural Selection)

ตามทฤษฎีของดาร์วิน การคัดเลือกตามธรรมชาติเป็นกลไกการเกิดวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต โดยสมาชิกที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมมีโอกาสอยู่รอดและสืบพันธุ์ถ่ายทอดลักษณะไปยังรุ่นลูกได้มากกว่าสมาชิกที่ไม่สามารถปรับตัวได้ กล่าวคือ ในประชากรหนึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มีลักษณะทางพันธุกรรมที่หลากหลายโดยส่วนใหญ่เป็นลักษณะที่กำหนดโดยพันธุกรรม ในสภาวะแวดล้อมบางสภาวะอาจมีลักษณะไม่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตขณะที่มีบางลักษณะเหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมสามารถอยู่รอดและดำรงชีวิตต่อไปได้ อย่างไรก็ตามการมีชีวิตรอดของสมาชิกที่มีลักษณะเหมาะสมไม่ได้เป็นสิ่งกำหนดว่าสมาชิกที่มีลักษณะนั้นๆจะสามารถถ่ายทอดยีนไปสู่รุ่นลูกได้มากกว่าพวกที่มีลักษณะไม่เหมาะสม เช่น กรณีที่สมาชิกที่เหลืรอดไม่ได้รับการผสมพันธุ์ หรือผสมพันธุ์แต่ไม่มีลูกหรือมีลูกจำนวนน้อย เป็นต้น ดังนั้นจำนวนลูกที่แต่ละลักษณะผลิตจึงมีความสำคัญต่อการที่ลักษณะต่างๆ จะประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ด้วย

การที่ลักษณะต่างๆ ในประชากรประสบความสำเร็จในการสืบพันธุ์แตกต่างกัน เรียกว่า ลักษณะแต่ละลักษณะมี Fitness ต่างกัน Fitness คือ โอกาสของการถ่ายทอดยีนที่ควบคุมลักษณะนั้นไปสู่ชั่วรุ่นลูก เป็นค่าเปรียบเทียบความสำเร็จในการสืบพันธุ์ระหว่างลักษณะต่างๆ ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ลักษณะซึ่งดำรงอยู่ในสภาพแวดล้อมได้ดีและผลิตลูกได้จำนวนมาก แสดงว่าลักษณะนั้นมี Fitness สูง มีโอกาสถ่ายทอดยีนไปยังรุ่นลูกได้มาก ประชากรในชั่วรุ่นถัดไปจะมีสัดส่วนของยีนที่ควบคุมลักษณะที่ถูกคัดเลือกไว้เพิ่มขึ้น การคัดเลือกลักษณะนั้นๆ อย่างต่อเนื่องจะส่งผลให้เกิดการวิวัฒนาการ

ตัวอย่างหนึ่งของการคัดเลือกตามธรรมชาติ คือ ปรากฏการณ์ industrial melanism ในผีเสื้อกลางคืนชนิดหนึ่ง ประมาณ ปี ค.ศ. 1848 ในประเทศอังกฤษซึ่งเป็นช่วงเวลาก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรมมีการสำรวจประชากรของผีเสื้อกลางคืนชนิดนี้พบว่าส่วนใหญ่มีลำตัวและปีกสีเทาจาก โดยมีสมาชิกที่มีลำตัวและปีกสีดำเป็นส่วนน้อย (ประมาณ1%) เมื่อสำรวจประชากรผีเสื้อกลางคืน

⁴ ผศ.ดร.สมิตรา วิสุทธารมณ. (2018). การคัดเลือกตามธรรมชาติ

, สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2564. จาก <http://secondsci.ipst.ac.th/?p=739>

⁵ ฟีนไทป์ (Phenotype) คือ ลักษณะที่ปรากฏออกมา หรือ ลักษณะที่แสดงออกมา ซึ่งเป็นได้ทั้งลักษณะที่อยู่ภายนอก(เช่น สีของดอกไม้)และลักษณะที่อยู่ภายใน (เช่น หมู่เลือด) โดยที่ฟีนไทป์(Phenotype)นั้นอาจเป็นผลที่ได้มาจากยีน(gene) และมาจากสภาพแวดล้อมด้วย กล่าวคือ ลักษณะที่ปรากฏออกมา หรือ ลักษณะที่แสดงออกมา อันเป็นผลรวมมาจากยีน(gene)และจากสภาพแวดล้อมปฏิภิกิริยาดังกล่าวนั้นเริ่มต้นตั้งแต่คุณยังอยู่ในท้องแม่ และดำเนินต่อไปเรื่อยๆตลอดชีวิต ความแตกต่างของฟีนไทป์บางอย่าง เช่นส่วนสูงนั้น จะถูกกำหนดโดยยีนของแต่ละคนเป็นส่วนใหญ่ ถ้าคุณมีพ่อแม่ หรือปู่ย่าตายายที่ไม่สูงมาก ก็มีความเป็นไปได้มากกว่าว่าคุณจะไม่สูงไปกว่าเพื่อนของคุณ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยภายนอก อย่างโภชนาการ ก็อาจมีผลต่อความสูงของคุณได้บ้างเหมือนกัน

ชนิดนี้อีกครั้งหนึ่งใน 50 ปีต่อมา ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังการปฏิวัติอุตสาหกรรม โดยสำรวจในพื้นที่เดิม พบว่าประชากรส่วนใหญ่มีลำตัวและปีกสีดำ แสดงว่ามีการเปลี่ยนแปลงลักษณะในประชากรอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นผลจากมีการคัดเลือกตามธรรมชาติเกิดขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายการเกิดปรากฏการณ์นี้ได้ดังต่อไปนี้

ลักษณะสีลำตัวและปีกของผีเสื้อกลางคืนชนิดนี้เป็นลักษณะทางพันธุกรรม ซึ่งมีผลต่อการอยู่รอด เพราะช่วยปกป้องแมลงจากการถูกนกซึ่งเป็นผู้ล่าจับกินเป็นอาหาร ปกติผีเสื้อชนิดนี้จะออกหากินเวลากลางคืน โดยช่วงกลางวันมักอาศัยเกาะที่ลำต้นของต้นไม้ ต้นไม้เหล่านี้มีไลเคน(Lichen)⁶ เจริญเติบโตอยู่ทั่วลำต้นทำให้ลำต้นมีสีเทาจางๆ ดังนั้นผีเสื้อที่มีลำตัวและปีกสีเทาจางจึงกลมกลืนกับสีของลำต้น สามารถรอดพ้นจากการเป็นเหยื่อของนก จึงมีโอกาสผสมพันธุ์ถ่ายทอดยีนที่ควบคุมสีลำตัวและปีกสีเทาสู่รุ่นลูกต่อไป ขณะที่ผีเสื้อที่มีลำตัวและปีกสีดำถูกนกจับกินมากกว่าเพราะนกมองเห็นได้ดี ในประชากรจึงมีผีเสื้อที่มีลำตัวและปีกสีดำอยู่น้อย ในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมมีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมมากมายในพื้นที่ เขม่าควันจากโรงงานเหล่านี้ปกคลุมไลเคน(Lichen)ที่เจริญเติบโตอยู่ตามลำต้น สีของลำต้นจึงเปลี่ยนเป็นสีเข้มขึ้น สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปนี้ส่งผลให้ผีเสื้อที่มีลำตัวและปีกสีดำมีความได้เปรียบในการอยู่รอด เพราะสีกลมกลืนกับลำต้นของต้นไม้ ขณะที่พวกที่มีลำตัวและปีกสีเทาจางถูกจับกินได้ง่ายขึ้น ประชากรผีเสื้อกลางคืนชนิดนี้ภายหลังการปฏิวัติอุตสาหกรรมจึงมีสมาชิกที่มีลำตัวและปีกสีดำมากขึ้น เพราะผีเสื้อที่มีลำตัวและปีกสีดำสามารถอยู่รอดและสืบทอดลักษณะต่อๆ มา ประชากรมีสมาชิกที่มียีนควบคุมสีลำตัวและปีกสีดำเพิ่มขึ้นในแต่ละรุ่นจะเห็นว่าผีเสื้อมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถคงอยู่ในสภาวะแวดล้อมนั้นได้เพื่อให้เผ่าพันธุ์ของมันนั้นอยู่รอดซึ่งลักษณะเฉพาะเหล่านี้เป็นผลจากการปรับตัวให้เหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมในช่วงที่มีวิวัฒนาการ

การปรับตัว หมายถึง ลักษณะและ/หรือพฤติกรรมซึ่งถูกควบคุมโดยพันธุกรรมที่ทำให้โอกาสในการสืบทอดยีนไปสู่รุ่นลูก (หรือ fitness) ของสิ่งมีชีวิตนั้นๆ เพิ่มขึ้น การปรับตัวอาจเกิดกับโครงสร้าง กระบวนการทำงานของโครงสร้าง และ/หรือ พฤติกรรมของสิ่งมีชีวิต ผลของการปรับตัวทำให้สิ่งมีชีวิตสามารถเพิ่มจำนวนและดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติได้ การปรับตัวของสิ่งมีชีวิตมีหลายรูปแบบเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ กัน ในที่นี้จะกล่าวถึงการปรับตัวบางรูปแบบซึ่งเป็นการปรับตัวเชิงโครงสร้างหรือรูปร่างของสิ่งมีชีวิต เช่น การปรับตัวเพื่อการป้องกัน (defensive adaptation) เป็นการปรับตัวเพื่อจุดประสงค์ในการป้องกันตัว และ/หรือหลบหลีกผู้ล่า ส่วนใหญ่เป็นการปรับตัวให้มีโครงสร้างสำหรับใช้ในการป้องกันตัว เช่น เหล็กในของผึ้ง หนามของต้นกระบองเพชร เป็นต้น สิ่งมีชีวิตบางชนิดสร้างสารเคมีที่เป็นพิษ หรือมีกลิ่นรุนแรง หรือทำให้เป็นเหยื่อที่มีรสชาติไม่ถูกลิ้นของผู้ล่า โดยจะหลั่งสารเคมีออกมาเมื่อถูกรบกวนเช่น แมลงปีกแข็งบางชนิดปล่อยสารที่มีกลิ่นรุนแรงจนผู้ล่าต้องเลี้ยวไป ตัวต่อปล่อยเหล็กในและสารพิษออกมาเมื่อถูกรบกวน นอกจากนี้สิ่งมีชีวิตบางชนิดสามารถนำสารพิษจากสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นมาใช้ในการป้องกันตัว เช่น แมลงนำสารพิษจากพืชมาใช้ป้องกันตัว โดยตัวอ่อนแมลงกัดกินใบไม้จากต้นที่สร้างสารพิษและเก็บสะสมสารพิษไว้จนเจริญเป็นตัวเต็มวัย ผู้ล่าที่จับแมลงกินจะได้รับสารพิษเข้าสู่ร่างกาย จึงหลีกเลี่ยงการจับแมลงนั้นเป็นอาหาร

⁶ ไลเคน (Lichen) เกิดจากการรวมตัวของ “รา (Fungi)” และ “สาหร่าย (Algae)” อยู่ร่วมกันแบบเอื้อประโยชน์ต่อกันทั้งสองฝ่าย (Mutualism)

การปรับตัวเพื่อเป็นสัญญาณเตือน (warning signal) เป็นการปรับตัวให้มีรูปร่างลักษณะหรือสีสันสะดุดตา ทำให้ผู้ล่า/ผู้รุกรานเกรงกลัวไม่เข้าไปรบกวน สิ่งมีชีวิตที่มีการปรับตัวแบบนี้มักมีลักษณะโดดเด่นจึงมองเห็นได้ชัดเจน ในบางชนิดอาจสร้างสารเคมีร่วมด้วย โดยสารเคมีนั้นๆ เป็นพิษต่อผู้ล่า ผู้ล่าที่เคยรับรสจึงจดจำและไม่ล่าสิ่งมีชีวิตนั้นเป็นเหยื่อในครั้งต่อไป การปรับตัวเพื่อเป็นสัญญาณเตือนแบบหนึ่ง คือ mimicry ซึ่งเป็นการปรับตัวของสิ่งมีชีวิตที่มีพันธุกรรมต่างกันมาก (อาจเป็นต่างปีชีส์หรือต่างสกุล) ที่ปรับตัวให้มีลักษณะหรือพฤติกรรมคล้ายกัน โดยสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งเป็นแม่แบบ (model) และสิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่งเป็นตัวเลียนแบบ (mimic) จุดประสงค์ของการเลียนแบบเพื่อให้ผู้ล่าหรือศัตรูไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างสองชนิดได้ แบ่งย่อยเป็น 2 แบบ คือ (i) Batesian mimicry ซึ่งตัวแม่แบบมักมีสีสันลวดลายเด่นชัด และสามารถสร้างสารพิษหรือสารที่ทำให้เหยื่อมีรสไม่ถูกกลืนผู้ล่า ขณะที่ตัวเลียนแบบไม่มีลักษณะและไม่สามารถสร้างสารพิษได้ ดังนั้นเมื่อมีการเลียนแบบเกิดขึ้น ผู้ล่าจึงไม่สามารถแยกแยะตัวเลียนแบบและแม่แบบออกจากกันได้ ตัวเลียนแบบจึงไม่ถูกจับกินและมีชีวิตรอดสืบทอดพืชพันธุ์ต่อไป ตัวอย่างเช่น ผีเสื้อชนิด *Limnitis archippus* ปรับตัวโดยเลียนแบบรูปร่าง สีสันและลวดลายบนปีกให้คล้ายกับผีเสื้อชนิด *Danaus plexippus* ที่สามารถผลิตสารที่มีกลิ่นและรสที่ผู้ล่าไม่ชอบจึงมักหลีกเลี่ยงไม่จับกิน เมื่อผีเสื้อทั้งสองชนิดอาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกัน ความพ้องกันระหว่างผีเสื้อทั้งสองชนิดทำให้ *L. archippus* สามารถหลบหลีกผู้ล่าได้ (ii) Mullerian mimicry เป็นการเลียนแบบที่สิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดเป็นทั้งแม่แบบและตัวเลียนแบบ โดยการเลียนแบบลักษณะของกันและกัน ดังนั้นสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดจึงมีลักษณะของต่างชนิดอยู่ในตัว ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบเพราะมีลักษณะหรือกลไกในการป้องกันตัวมากกว่าหนึ่งรูปแบบ การเลียนแบบลักษณะนี้พบมากในพวกแมลง เช่น ผีเสื้อหลายชนิดปรับตัวให้มีรูปร่าง สีสันและลวดลายบนปีกคล้ายคลึงกัน และแต่ละชนิดสร้างสารที่ทำให้เป็นเหยื่อที่รสไม่ถูกกลืนผู้ล่า นักซึ่งเป็นผู้ล่าจะเรียนรู้และหลีกเลี่ยงไม่จับผีเสื้อชนิดใดชนิดหนึ่งเป็นอาหาร ส่งผลให้ผีเสื้อแต่ละชนิดสามารถอยู่รอดและสืบทอดลักษณะต่อไปได้

การพรางตัว (Camouflage) เป็นการปรับตัวที่ทำให้สิ่งมีชีวิตมีรูปร่าง สีสัน กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมที่อาศัยอยู่ เพื่อพรางตัวจากศัตรู/ผู้ล่า ศัตรู/ผู้ล่าจะไม่สามารถแยกแยะสิ่งมีชีวิตนั้นๆ จากสิ่งแวดล้อม ทำให้สิ่งมีชีวิตนั้นมีโอกาสในการอยู่รอดเพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่น ตั๊กแตนบางชนิดมีปีกรูปร่างคล้ายใบไม้ บางชนิดมีรูปร่างคล้ายกลีบดอกไม้ บางชนิดมีลำตัวคล้ายกิ่งไม้ เป็นต้น การพรางตัวทำให้แมลงเหล่านี้สามารถหาอาหารและดำรงชีวิตอยู่บนต้นไม้ได้ การพรางตัวของสิ่งมีชีวิตบางชนิดเป็นการพรางตัวเพื่อหลอกล่อเหยื่อ หรือทำให้เหยื่อเข้าใจผิด เช่น แมงมุมบางชนิดคอยดักจับแมลงอยู่บนดอกไม้ โดยพรางตัวให้สีกลมกลืนกับกลีบดอกไม้ เมื่อแมลงมาตอมดอกไม้จึงถูกจับกินเป็นอาหาร เป็นต้น⁷

ทั้งหมดทั้งมวลที่ถูกกล่าวมาในข้างต้นถึงเหตุและผลตามหลักวิทยาศาสตร์ที่ว่าทำไมสิ่งมีชีวิตถึงมีการปรับตัวก็เพื่อให้อยู่รอดและสามารถดำรงซึ่งเผ่าพันธุ์ของตัวเองไว้ได้ เมื่อลองเอามาเปรียบเทียบกับ

⁷ ผศ.ดร.สุมิตรา วิสุทธารมณ. (2018). การคัดเลือกตามธรรมชาติ

มนุษย์หลายคนคงเคยตั้งข้อสงสัยไว้ว่าทำไมผู้หญิงถึงต้องแต่งหน้า มีหลักฐานงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์เบื้องหลัง การหลงใหล การ แต่งหน้า ของผู้หญิง โดยจากงานวิจัยของสหรัฐอเมริกา ผู้หญิงอเมริกันประมาณร้อยละ 44 ไม่ชอบออกจากบ้านโดยไม่แต่งหน้า การวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีสองเหตุผลหลักที่ผู้หญิงชอบแต่งหน้า

1. เพื่อการอำพรางหรือปกปิด ผู้หญิงที่มีความวิตกกังวลและขาดความมั่นใจในตัวเอง มักจะ แต่งหน้า เพื่อเสริมความมั่นใจให้ตนเอง
2. เพื่อให้โดดเด่น ผู้หญิงที่มีลักษณะโดดเด่น มีเสน่ห์ดึงดูดอย่างเห็นได้ชัดมีแนวโน้มที่จะใช้การ แต่งหน้า มากขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจและ ความกล้าแสดงออก

ในทางวิทยาศาสตร์ (ชีววิทยา) พูดว่าอย่างไรเกี่ยวกับใบหน้าหญิงที่น่าดึงดูดใจ นักวิจัยได้ค้นพบลักษณะสากล สองประการ ที่มีส่วนทำให้ใบหน้าของผู้หญิงดูน่าดึงดูด เมื่อ มีการ แต่งหน้า

1. ปริมาณความคมชัดของสีรอบดวงตาและริมฝีปาก ผู้หญิงมักมีริมฝีปากและรอบดวงตาคัลล้า สมองของเราจะรับรู้ว่าสัญญาณของความเป็นผู้หญิงคือ ความแตกต่างของสีระหว่างดวงตากับริมฝีปากของผู้หญิงกับสีผิว ยิ่งต่างกันมากจะยิ่งดูเป็นผู้หญิงมากขึ้นเท่านั้น ลิปสติกและอายแชโดว์จึงเป็น วัตถุดิบในการ แต่งหน้า ที่ช่วยเพิ่มคุณสมบัติเหล่านั้น
2. ใบหน้าของเธอสมมาตรหรือไม่ สมาคมวิทยาศาสตร์จิตวิทยา อธิบายว่าเราชอบใบหน้าที่สมมาตรด้วยเช่นกัน แม้ว่าเราจะไม่สามารถรับรู้ถึงความสมมาตรได้ คุณอาจไม่ได้ตระหนักในเรื่องนี้ แต่ใบหน้าส่วนใหญ่ที่มีความไม่สมมาตรเล็กน้อยด้านใดด้านหนึ่งจะกว้างกว่าอีกด้าน รูปร่างของตาจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โหนกแก้มหนึ่งอาจจะต่างกับอีกโหนกแก้มหนึ่งเล็กน้อย การแต่งหน้าโดยการให้มีโทนสีผิวและมีใบหน้าที่มีกรอบชัดเจน คอนทัวร์อายไลเนอร์และลิปไลเนอร์ จะช่วยให้สามารถทำให้หน้าของคุณดูสมมาตร หรือ สมดุล มากขึ้น⁸

ซึ่งสอดคล้องกับบทความที่เขียนโดยนพ.ปรัชญ์ พึ่งเจษฎา Managing director of The Image Medical Aesthetic Centre ว่าด้วยเรื่องของ Beauty of Universal ความงามที่เป็นสากล⁹ ไม่แตกต่างกันในแต่ละเชื้อชาติ ความสวยที่มีรูปแบบมาตรฐาน คือ

1. สัดส่วนที่เท่ากันในแนวนอน Horizontal plane แบ่งเป็น Upper, Mid, and Lower 1/3 of Face
2. สัดส่วนที่เท่ากันในแนวตั้ง Vertical plane แบ่งเป็น 1/5 ตามระยะระหว่างหัวตาทั้ง 2 ข้าง
3. ความสมดุลง่ายของใบหน้าซ้ายขวา Symmetry of Face
4. ความกลมกลึงของใบหน้าแต่ละส่วน Harmony of Facial parts

⁸ วิทยาศาสตร์เบื้องหลังความหลงใหลในการ แต่งหน้า ของผู้หญิง, สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2564. จาก. <https://www.lifetrendshop.com>

⁹ นพ.ปรัชญ์ พึ่งเจษฎา. (2019). Beauty of Universal ความงามที่เป็นสากล, สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2564. จาก <https://www.facebook.com/theimagethailand/posts/1223630461180762/>

เคยมีการศึกษาที่ตีพิมพ์ในวารสาร Comparative Psychology และวารสาร Journal of Evolution & Human Behaviour ที่แสดงให้เห็นว่า เมื่ออยู่ในเงื่อนไขของการทดลอง คนเราจะชอบใบหน้าที่มี 'มีสมมาตร' มากกว่า เรื่องนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับผู้ใหญ่เท่านั้น เพราะมีการศึกษาในทารกที่มองเห็นและแสดงอาการตอบสนองได้แล้ว โดยให้ทารกมองดูภาพของใบหน้าคนที่หลากหลาย พบว่าทารกจะชอบ (คือดูภาพนานกว่า) คนที่มีใบหน้าสมมาตรมากกว่า คนที่ได้รับความนิยมจากทารกมากที่สุดในการทดลองที่เกิดขึ้นในทศวรรษ 90 ก็คือ เดนเซล วอชิงตัน ที่ใบหน้ามีสมมาตรสูงมาก โดยพบว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับสีผิวหรือเชื้อชาติเลย เพราะไม่ว่าจะเป็นทารกเชื้อชาติอะไร ก็มีแนวโน้มจะจ้องมองใบหน้าของ เดนเซล วอชิงตัน มากกว่าคนอื่นๆ ทั้งสิ้น

ปรากฏการณ์แบบนี้ไม่ได้เกิดแค่กับทารกที่เป็นมนุษย์เท่านั้น เพราะเคยมีการศึกษาในลิง พบว่า ลิงจะจ้องมองใบหน้าที่มีความสมมาตรมากกว่าใบหน้าที่ไม่สมมาตรด้วยเช่นกัน พุดง่ายๆ ก็คือ ผลการทดลองในลิงกับทารกเป็นแบบเดียวกัน นักวิทยาศาสตร์พยายามอธิบายปรากฏการณ์นี้ โดยบอกว่า ใบหน้าที่มีสมมาตรนั้น เป็นใบหน้าที่เป็นผลมาจากสุขภาพที่ดีกว่า ใบหน้าสมมาตรได้ส่วน เติบโตสองฟากเหมือนกันนั้น ต้องเป็นใบหน้าที่พัฒนามาจาก 'ยีนที่ดี' ทั้งยังต้องได้รับสารอาหารมากเพียงพอ ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ ดังนั้นการมีใบหน้าสมมาตรจึงแสดงให้เห็นทั้งเรื่องของ Nature (คือพันธุกรรม) และ Nurture (คือเรื่องของการเลี้ยงดู) ดังนั้น ลึกลับๆ แล้ว ความชื่นชอบใบหน้าสมมาตร จึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการคัดเลือกทางเพศ (Sexual Selection) นั่นเอง¹⁰

อย่างไรก็ตามเหตุผลข้างต้นก็อาจจะไม่ได้ถูกต้องทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์นัก เพราะมีอีกการทดลองหนึ่ง ของมหาวิทยาลัย Brunel บอกว่าไม่จริงเสมอไปที่เรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับสุขภาพ มีการศึกษาในวัยรุ่นราว 5,000 คน ไม่พบสหสัมพันธ์ระหว่างสมมาตรของใบหน้าที่กับสุขภาพที่ดีโดยรวม (แต่ไม่ได้แปลว่าคนไม่ชอบใบหน้าที่สมมาตร) เพราะฉะนั้น เหตุผลที่ว่านี้จึงอาจยังใช้อธิบายไม่ได้แน่ๆ ว่าทำไมคนเราถึงชอบคนที่มีใบหน้าสมมาตร

ความสมมาตรคือการมีใบหน้าที่สองซีกเหมือนกันเป็นกระจกส่องสะท้อนกัน อาจไม่ถึงขั้นเป็นภาพเหมือนที่สมบูรณ์แบบ (ไม่มีมนุษย์คนไหนมีใบหน้าสมมาตรร้อยเปอร์เซ็นต์) แต่ต้องเหมือนกันมากพอจะทำให้ดวงตาของผู้มองเห็นได้ว่าสองซีกของใบหน้านั้นเหมือนกัน คนเราจะมีใบหน้าที่สองซีกที่แตกต่างกันเล็กน้อย อยู่แล้ว ดังนั้น การเห็นความสมมาตรจึงเป็นความสามารถของสมองผู้มองด้วย อีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้คนเราเห็นว่าใครหน้าตาดี คือสิ่งที่หลายคนอาจต้องเลิกคิดด้วยความประหลาดใจ เพราะมันคือ 'ความอยู่ในค่าเฉลี่ย' หรือ Averageness

เรามักคิดว่า คนหน้าตาดีน่าจะเป็นคนที่หน้าตาโดดเด่น จึงมีใบหน้าที่ดูดีสูงกว่าค่าเฉลี่ย แต่คำว่า 'ค่าเฉลี่ย' ในที่นี้ ไม่ได้หมายถึงคนที่มี 'หน้าตาอื่นๆ' หรือ 'หน้าตากลางๆ' คำว่า 'เฉลี่ย' ที่ว่านี้หมายถึงค่าเฉลี่ยในทางคณิตศาสตร์ของลักษณะบนใบหน้าคน (หรือเรียกว่า 'เครื่องหน้า') ซึ่งเป็นการนำเอาปัจจัยต่างๆ มาคำนวณ ตัวอย่างเช่น ระยะห่างระหว่างดวงตาบนใบหน้า ซึ่งคนทั่วไปจะมี

¹⁰ [โตมร ศุขปรีชา](#). (2019). วิทยาศาสตร์ของความหน้าตาดี: ความสวย หล่อมีจริงไหม หรือเป็นแค่ 'เปลือกนอก' ที่ติดกันไปเอง

, สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2564. จาก: <https://thestandard.co/science-of-good-looking-face/>

ระยะห่างที่ว้านี้แตกต่างกันออกไป บางคนก็ตาห่างมาก บางคนก็ตาห่างน้อย หรือจุมกเมื่อเทียบกับปากและตาแล้วอยู่ต่ำสูงอย่างไร เป็นต้น¹¹

คนที่ ‘หน้าตาดี’ จะมีระยะห่างนี้ใกล้เคียงกับ ‘ค่าเฉลี่ย’ มากที่สุด นั่นคือถ้าเราเอาระยะต่างๆ ของเครื่องหน้ามาบวกกันแล้วหารด้วยจำนวนคน เราจะได้ค่าเฉลี่ยนี้ออกมา พบว่ามนุษย์ที่มนุษย์ด้วยกันชื่นชอบ จะมีเครื่องหน้าที่มีระยะห่างต่างๆ ใกล้เคียงกับ ‘ค่าเฉลี่ย’ มากที่สุด นี่เป็นผลวิจัยจากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียในซานดิเอโก และมหาวิทยาลัยโทรอนโตในแคนาดา ที่จริงเรื่องนี้ไม่ใหม่นัก เคยมีรายงานมาตั้งแต่ปี 1878 ในวารสาร Nature แล้วว่า คนที่ถูกมองว่าหน้าตาดีที่สุด คือคนที่มัลักษณะต่างๆ บนใบหน้าผสมกลมกลืนมากที่สุด พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือมีทุกอย่างอยู่ในค่าเฉลี่ยนั่นเอง เช่น จุมกต้องไม่โด่งหรือแบนไป ปากไม่กว้างหรือแคบไป เป็นต้น

ถ้าถามว่าทำไมถึงเป็นอย่างนี้ ก็มีคำอธิบายจากการศึกษาอีกชิ้นหนึ่งที่เสนอว่า ใบหน้าที่เป็น ‘ค่าเฉลี่ย’ นั้น แสดงให้เห็นว่าเป็นคนที่มีพันธุกรรมในตัวหลากหลายมาก คือถ้าเหวี่ยงไปทางใดทางหนึ่งมากเกินไป แปลว่ามีพันธุกรรมเฉพาะที่ไม่หลากหลายเท่า โดยทั่วไป คนที่มีพันธุกรรมหลากหลาย (เช่น เป็นลูกครึ่ง) มีข้อได้เปรียบทางสุขภาพมากกว่า เพราะพันธุกรรมหลากหลายย่อมต่อสู้กับเชื้อโรคและความป่วยไข้ต่างๆ ได้ดีกว่า เราก็ก็นึกได้ว่า เราก็ก็นึกได้ว่าคนที่มี ‘หน้าค่าเฉลี่ย’ เป็นคนที่หน้าตาดี (อย่างเป็นทางการ) มากกว่า ยังมีอีกคำอธิบายหนึ่งว่า ใบหน้าของคนที่อยู่ในค่าเฉลี่ยมากๆ นั้น ทำให้คนอื่นอยากมองมากกว่า เพราะมันมีคุณสมบัติทุกอย่างที่เอื้อให้คนจำนวนมากรู้สึก ‘คุ้นเคย’ มากกว่า ใบหน้าที่ไม่อยู่ในค่าเฉลี่ย เรื่องนี้มีงานวิจัยรองรับ โดยเป็นการศึกษาชาวอังกฤษกับชาวฮัตซา (Hadza) ซึ่งเป็นชนเผ่าล่าหาอาหารในแทนซาเนีย เพื่อดูว่าคนสองกลุ่มที่มีปุมหลังทางวัฒนธรรมต่างกันมากๆ จะมองความงามอย่างไร โดยให้คนทั้งสองกลุ่มได้ดูภาพสองภาพ แล้วถามว่าคนในภาพไหนสวยหล่อกว่ากัน ภาพหนึ่งเป็นใบหน้าของคนอังกฤษกับคนฮัตซา พบว่าคนทั้งสองกลุ่มจะชอบภาพใบหน้าของคนที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าทั้งคู่ แต่ที่ต่างไปก็คือ คนอังกฤษชอบทั้งภาพคนอังกฤษเอง และภาพชาวฮัตซา ในขณะที่ชาวฮัตซามีแนวโน้มจะชอบภาพชาวฮัตซาที่มีใบหน้าที่ค่าเฉลี่ยมากกว่า ซึ่งก็เป็นไปได้ว่า เพราะชาวฮัตซายังไม่ ‘คุ้น’ กับภาพของคนชาวเท่าไร จึงยังหันกลับไปอ้างอิงในสิ่งที่คุ้นเคยอยู่ด้วย เคยมีการศึกษาของมหาวิทยาลัยเท็กซัส โดยวัดคลื่นไฟฟ้าสมองพร้อมกับให้ดูภาพใบหน้าต่างๆ คือใบหน้าที่สวยหล่อดูดีมีสมมาตร ใบหน้าที่ไม่สวยหล่อ รวมไปถึงใบหน้าที่คอมพิวเตอร์สร้างขึ้นโดยนำเอาลักษณะเฉลี่ยๆ ต่างๆ มารวมกัน และบางภาพก็นำเอาเครื่องหน้าของลิงชิมแปนซีมาปะปนด้วย แล้วจากนั้นก็ดูรูปแบบของคลื่นไฟฟ้าสมอง พบว่า ถ้าเป็นภาพมนุษย์ สมองของผู้เข้าทดลองจะประมวลผลได้เร็วกว่าภาพที่มีใบหน้าที่ของลิงชิมแปนซีปะปนอยู่ (โดยที่ผู้ดูภาพไม่รู้ตัวว่ากำลังดูภาพที่มีความเป็นลิงอยู่ด้วย)¹² นักวิทยาศาสตร์อธิบายว่า ที่เป็นอย่างนั้นก็เพราะคนเราจะชอบหรือประมวลผลเร็วกว่า กับสิ่งที่เรา ‘คุ้นเคย’ มากกว่า ซึ่งในกรณีนี้ก็คือลักษณะของใบหน้าแบบมนุษย์ ที่น่าสนใจก็คือ สมองของผู้เข้าทดลองจะประมวลผลหรือมีกิจกรรมทางไฟฟ้าตอบสนองต่อภาพของคนหน้าตาดีมากกว่าคนหน้าตาไม่ดี แต่ที่สมองตื่นตัวมากกว่าคนหน้าตาดี ก็คือตื่นตัวต่อภาพของคนที่มี ‘ลักษณะเฉลี่ย’ ต่างๆ (ที่คอมพิวเตอร์สร้างขึ้น) มากที่สุด เคยมีการทดลองต่อเนื่อง ด้วย

¹¹ เรื่องเดียวกัน

¹² เรื่องเดียวกัน

การตั้งคำถามกับอาสาสมัครว่า คิดว่าคนหน้าตาดีกับหน้าตาไม่ดีมีลักษณะนิสัยอย่างไร พบว่าคนส่วนใหญ่มักคิดว่าคนหน้าตาดีฉลาดกว่า เป็นมิตรกว่า ซึ่งก็สอดคล้องกับการสำรวจก่อนหน้านี้ที่ว่าคนหน้าตาดีกว่ามักจะได้งานดีกว่า รวมถึงมีรายได้มากกว่าเพื่อนร่วมงานที่หน้าตาไม่ดีด้วย

เรื่องนี้ฟังดูไม่ยุติธรรมเลย เพราะมันคือสิ่งที่นักสังคมวิทยาเรียกว่า Beauty Bias อคติต่อรูปร่างหน้าตาของคนอื่นที่ฝังลึกอยู่ข้างในตัวเราเวลาเราพูดว่า ความงามอยู่ในสายตาของผู้มองนั้น นัยหนึ่งก็คือเรากำลังถือดาบพิพากษารูปร่างหน้าตาของคนอื่นอยู่ โดยรู้ว่าเรามีสิทธิอำนาจนั้นเต็มตัว เพราะมันคือความชอบที่ก็เกิดจากต้นทุนหลายๆ อย่างในตัวเรานั่นแหละ Beauty Bias อาจเป็นเรื่องเชิงสังคมหรือวัฒนธรรมก็ได้ แต่ถ้ามองด้วยสายตาแบบวิทยาศาสตร์ มันอาจไม่ใช่อคติหรือ Bias ที่เกิดขึ้นแค่เพราะชื่นชอบความสวยหล่อเท่านั้น ทว่าเป็นเรื่องที่ ‘ฝัง’ อยู่ในกระบวนการวิวัฒนาการและการคัดเลือกทางเพศกันเลยทีเดียว

เหตุนี้จึงไม่ต้องแปลกใจเลยว่าทำไมใครหลายๆ คนถึงต้องแต่งหน้าแต่งตัว เพราะการเครื่องสำอางค์นั้นช่วยปกปิดความไม่สมบูรณ์แบบ(?)บนใบหน้าซ่อนรูปลักษณะที่ตนเองคิดว่าไม่งาม สวมใส่เสื้อผ้าที่อำพรางรูปลักษณ์หรือแม้กระทั่งสวมใส่เสื้อผ้าที่ให้ความรู้สึกเย้ายวนหน้าหลงใหลใถ่ใถ่เพราะขนฉันทใด คนงามเพราะแต่งฉันทนั้นและแน่นอนความพยายามนี้มักมาจากความต้องการที่จะได้ถูกรับเลือกเพื่อดำรงเผ่าพันธุ์

การคัดเลือกทางเพศ (Sexual Selection)

แรงผลักดันทางธรรมชาติที่มีพลังมากที่สุดอย่างหนึ่งคือ ‘วิวัฒนาการ’ ซึ่งวิวัฒนาการคือสิ่งที่ทำให้สิ่งมีชีวิตทุกชนิดบนโลกมีลักษณะอย่างที่เป็นอยู่ วิวัฒนาการส่งผลให้สิ่งมีชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนรูปร่าง และพัฒนาไปจนกระทั่งเราได้ สิ่งมีชีวิตที่มีลักษณะเหมาะสมที่สุดในการอยู่รอด แต่เหนือสิ่งอื่นใดต่อให้สิ่งมีชีวิตสามารถวิวัฒนาการไปไกลแค่ไหนหากก็ไม่สามารถดำรงต่อไปได้หากไม่ได้มีการส่งต่อ สิ่งเดียวที่สำคัญก็คือความสามารถในการส่งต่อลักษณะสายพันธุ์นั้นต่อไป สิ่งมีชีวิตที่มีลักษณะทุกอย่างสมบูรณ์แบบและสามารถอยู่รอดในสภาพแวดล้อมใดก็ได้แต่เป็นหมันย่อมจะสูญพันธุ์ไป เพราะไม่สามารถให้กำเนิดทายาทที่ช่วยส่งต่อลักษณะดังกล่าวต่อไปได้ ดังนั้นในเชิงวิวัฒนาการ สิ่งที่สำคัญก็คือ การมีลูกที่จะสามารถอยู่รอดไปจนมีลูกของตัวเองได้เป็นจำนวนมากที่สุด

วิธีหนึ่งที่ทำได้คือ การมีลูกให้มากที่สุด ปลาบางชนิดอาจจะวางไข่นับพันฟองเพื่อให้ได้ลูกจำนวนมากที่สุด แต่การวางไข่ที่มากก็ไม่ได้หมายความว่าประสบความสำเร็จ หากไข่เหล่านั้นไม่สามารถเอาชีวิตรอดพัฒนาไปเป็นตัวเต็มวัยที่สามารถวางไข่ต่อไปได้ อีกวิธีหนึ่งก็คือการออกลูกจำนวนน้อยลง แต่ใช้พลังงานในการเลี้ยงดูเพื่อให้แน่ใจว่าลูกจะมีโอกาสสามารถเติบโตอยู่รอดได้มากขึ้น หรือไม่ต้องสรรหาสายพันธุ์ที่ดีที่สุดให้กับลูกของตัวเอง โดยการเลือกคู่ครองที่มีลักษณะดีที่สุดสัตว์หลายๆ ชนิดจึงแสดงพฤติกรรมคัดเลือกทางเพศ นั่นก็คือสัตว์เพศเมียจะคัดเลือกสัตว์เพศผู้ที่มีลักษณะสมบูรณ์เพียงพอควรค่าแก่การยอมผสมพันธุ์ ซึ่งการคัดเลือกทางเพศนี้ สามารถช่วยเร่ง

กระบวนการวิวัฒนาการได้เร็วขึ้นอีกมาก¹³ นั่นจึงทำให้เกิดการการเกี้ยวพาราสี เพื่อดึงดูดความสนใจของฝ่ายตรงข้ามให้คัดเลือกเป็นคู่ผสมพันธุ์

การเกี้ยวพาราสี (Courtship)

เป็นช่วงของการพัฒนาไปสู่ ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ซึ่งคู่สามีภรรยาทำความรู้จักกันและตัดสินใจว่าจะมี หนึ่งตามด้วย การแต่งงาน การเกี้ยวพาราสีอาจเป็นเรื่องที่ไม่เป็นทางการและเป็นส่วนตัวระหว่างคนสองคนหรืออาจเป็นเรื่องสาธารณะหรือการจัดการอย่างเป็นทางการโดยได้รับความเห็นชอบจากครอบครัว ตามเนื้อผ้าในกรณีของการหมั้นอย่างเป็นทางการมันเป็นบทบาทของผู้ชายที่จะ"จีบ" ผู้หญิงอย่างแข็งขันดังนั้นจึงกระตุ้นให้เธอเข้าใจเขาและเธอเปิดกว้างจนถึงขั้นแต่งงาน

ในช่วงต้นทศวรรษ 1800 คนหนุ่มสาวถูกคาดหวังว่าจะขึ้นศาลด้วยความตั้งใจที่จะหาคู่แต่งงานแทนที่จะเป็นเหตุผลทางสังคม ในรูปแบบดั้งเดิมของศาสนาคริสต์แนวคิดเรื่องการเกี้ยวพาราสีนี้ยังคงอยู่ด้วย จอห์นไพเพอร์ การกำหนดความเกี้ยวพาราสีและแยกแยะแนวคิดนี้ออกจากการออกเดทโดยระบุว่า

โดยปกติแล้วการติดพันจะเริ่มต้นเมื่อชายโสดเข้าหาผู้หญิงโสดโดยผ่านพ่อของผู้หญิงคนนั้นแล้วดำเนินความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนนั้นภายใต้อำนาจของพ่อครอบครัวหรือคริสตจักรแล้วแต่ว่าอย่างไรจะเหมาะสมที่สุด การติดพันมักจะมีการแต่งงานเป็นเป้าหมายโดยตรง การออกเดทเป็นแนวทางที่ทันสมัยกว่าเริ่มต้นเมื่อทั้งชายหรือหญิงเริ่มมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนมากกว่าเพื่อนและจากนั้นพวกเขาก็ดำเนินความสัมพันธ์นั้นนอกการควบคุมดูแลหรืออำนาจใด ๆ การออกเดทอาจมีหรือไม่มีแต่งงานเป็นเป้าหมาย

ความติดพันในทฤษฎีสังคม

นักทฤษฎีหลายคนใช้ความติดพันเพื่ออธิบายกระบวนการเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการเกี้ยวพาราสีเริ่มขึ้นในทศวรรษที่ 1980 หลังจากนั้นนักวิจัยทางวิชาการก็เริ่มสร้างทฤษฎีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติและบรรทัดฐานการออกเดทสมัยใหม่ นักวิจัยพบว่าตรงกันข้ามกับความเชื่อที่เป็นที่นิยมการเกี้ยวพาราสีมักถูกกระตุ้นและควบคุมโดยผู้หญิง ส่วนใหญ่มาจากพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดที่ผู้ชายตอบสนอง

สิ่งนี้ได้รับการสนับสนุนโดยนักทฤษฎีคนอื่น ๆ ที่เชี่ยวชาญในการศึกษาภาษากาย อย่างไรก็ตามมีนักวิชาการสตรีนิยมบางคนที่มองว่าการเกี้ยวพาราสีเป็นกระบวนการที่สร้างขึ้นโดยสังคม (และมีผู้ชายเป็นผู้นำ) ซึ่งจัดขึ้นเพื่อปราบผู้หญิง ตัวอย่างเช่น ฟาร์เรลรายงานว่านิตยสารเกี่ยวกับการแต่งงานและนิตยสารโรแมนติคยังคงดึงดูดผู้อ่านผู้หญิงถึง 98%¹⁴ การวิจัยอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับกระบวนการเกี้ยวพาราสีในที่ทำงาน เช่นเดียวกับการศึกษา 10 ปีสองครั้งที่ตรวจสอบบรรทัดฐานใน

¹³ สัตว์โลกสืบคน. (2015). [WEIRD MATE คู่สัตว์คู่สม](https://www.veird-mate.com/)

, สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2564. จาก <https://minimore.com/b/weird-mate/2>

¹⁴ วิกีพีเดียสารานุกรมเสรี. (2016). [การเกี้ยวพาราสี \(Courtship\)](https://th.regionkosice.com/wiki/Courtship)

, สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2564. จาก <https://th.regionkosice.com/wiki/Courtship>

สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน ยังคงสนับสนุนมุมมองที่ว่า การเกี่ยวพาราสีเป็นกระบวนการทางสังคมที่สร้างสรรค์ ทั้งสองอย่าง เพศในการยอมรับรูปแบบของความสัมพันธ์ที่เพิ่มโอกาสในการเลี้ยงลูกให้ประสบความสำเร็จ

บริการหาคู่เชิงพาณิชย์

ในขณะที่เทคโนโลยีก้าวหน้าโลกการหาคู่ก็ก้าวหน้าเช่นกัน ในเส้นเวลาโดยรถไฟใต้ดินเป็นสถิติ การจับคู่ เปิดธุรกิจในปี 2484 รายการหาคู่ทางทีวีเรียลลิตี้รายการแรกได้รับการพัฒนาในปี 2508 และในช่วงทศวรรษที่ 1980 ได้รับการแนะนำให้รู้จักกับวิดีโอหาคู่ การหาคู่แบบวิดีโอเป็นวิธีที่คนโสดจะนั่งอยู่หน้ากล้องและบอกว่าใครก็ตามที่กำลังดูบางอย่างเกี่ยวกับตัวเอง กระบวนการกำจัด มีความสำคัญเนื่องจากตอนนี้ผู้ชมสามารถได้ยินเสียงของพวกเขาเห็นใบหน้าของพวกเขาและดูภาษากายของพวกเขาเพื่อพิจารณา การดึงดูดทางกายภาพ ให้กับผู้สมัคร¹⁵

ความดึงดูดทางกายภาพ (Physical attractiveness)

ความดึงดูดทางกายภาพ คือระดับที่พิจารณาคูสมบัตินทางกายภาพของบุคคล สวยงาม ถูกใจหรือ สวย. คำนี้มีมากมายถึง ความดึงดูดทางเพศ หรือความปรารถนา แต่ยังสามารถแตกต่างจากอย่างใดอย่างหนึ่ง มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงดึงดูดของคน ๆ หนึ่งโดยมีลักษณะทางกายภาพเป็นหนึ่งในนั้น แรงดึงดูดทางกายภาพรวมถึงการรับรู้ที่เป็นสากลสำหรับมนุษย์ทุกคน วัฒนธรรม เช่น สมมาตรใบหน้า, สังคมวัฒนธรรม ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะและส่วนบุคคล ค่ากำหนด เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ รายบุคคล

ในหลาย ๆ กรณีมนุษย์มีลักษณะเชิงบวกโดยจิตใต้สำนึกเช่นความฉลาดและความซื่อสัตย์ต่อคนที่มีเสน่ห์ทางร่างกาย จากการวิจัยที่ทำในสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดและความดึงดูดทางร่างกายนั้นแข็งแกร่งในหมู่ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง นักจิตวิทยาวิวัฒนาการ ได้พยายามหาคำตอบว่าเหตุใดโดยเฉลี่ยแล้วบุคคลที่มีเสน่ห์ทางร่างกายควรมีความฉลาดมากขึ้นและได้หยิบยกความคิดที่ว่าทั้งสติปัญญาทั่วไปและความดึงดูดทางกายภาพอาจเป็นตัวบ่งชี้พื้นฐาน สมรรถภาพทางพันธุกรรม. ลักษณะทางกายภาพของบุคคลสามารถส่งสัญญาณถึง ความอุดมสมบูรณ์ และสุขภาพ ด้วยการศึกษแบบจำลองทางสถิติที่แสดงให้เห็นว่าตัวแปรรูปร่างใบหน้าที่สะท้อนแง่มุมของสุขภาพทางสรีรวิทยา รวมทั้งไขมันในร่างกายและความดันโลหิตมีผลต่อการรับรู้สุขภาพของผู้สังเกตการณ์ด้วย การมีส่วนร่วมกับปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเพิ่มความสำเร็จในการสืบพันธุ์และเพิ่มการแสดงยืนของตัวเองในประชากร

โดยเฉลี่ยแล้วผู้ชายมักจะดึงดูดผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาอ่อนเยาว์และมีลักษณะการแสดง เช่น ใบหน้าสมมาตร, หน้าอกเต็มริมฝีปากอิมและต่ำ อัตราส่วนเอวต่อสะโพก. โดยเฉลี่ยแล้วผู้หญิงมักจะดึงดูดผู้ชายที่มีส่วนสูงมากกว่าและมีความสมมาตรของใบหน้าในระดับสูง ผู้ชาย ใบหน้า พหูสูต, ความแข็งแรงของร่างกายส่วนบนไหล่กว้างเอวค่อนข้างแคบและลำตัวรูปตัววี

¹⁵ เรื่องเดียวกัน

โดยทั่วไปความตั้งใจสามารถดูได้จากหลายมุมมอง ด้วยการรับรู้ที่เป็นสากลสำหรับมนุษย์ทุกคน วัฒนธรรม, วัฒนธรรมและ สังคม แรงจูงใจและความชอบส่วนตัวของแต่ละบุคคล การรับรู้ถึงความตั้งใจอาจมีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจคนในแง่ของการจ้างงานหรือโอกาสทางสังคมมิตรภาพ พฤติกรรมทางเพศและการแต่งงาน

ลักษณะทางกายภาพบางอย่างมีเสน่ห์ทั้งในผู้ชายและผู้หญิงโดยเฉพาะทางร่างกาย และความสมมาตรของใบหน้า แม้ว่ารายงานในทางตรงกันข้ามขั้นหนึ่งจะชี้ให้เห็นว่า "ความไร้ที่ติอย่างแท้จริง" ที่มีความสมมาตรสมบูรณ์แบบสามารถ "รบกวน" ได้ ความสมมาตรอาจเป็นประโยชน์ทางวิวัฒนาการในฐานะสัญญาณของสุขภาพเนื่องจากความไม่สมมาตร "ส่งสัญญาณถึงความเจ็บป่วยหรือการบาดเจ็บในอดีต" การศึกษาขั้นหนึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้คนที่สามารถ "วัดความงามในระดับที่อ่อนเกินไป" ได้ด้วยการมองเห็นภาพเพียงหนึ่งในร้อยวินาที ปัจจัยสำคัญอื่น ๆ ได้แก่ ความอ่อนเยาว์ความกระจ่างใสของผิวและความเรียบเนียนของผิว และ "สี่สตี" ในดวงตาและเส้นผม อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างกันมากมายตามเพศ

การศึกษารายงานของนักศึกษาวิทยาลัยในปี 1921 เกี่ยวกับลักษณะเหล่านั้นในตัวบุคคลที่สร้างความดึงดูดใจและน่ารังเกียจเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่าลักษณะคงที่เช่นความสวยงามหรือความน่าเกลียดของคุณลักษณะดำรงตำแหน่งรองลงมาจากกลุ่มขององค์ประกอบทางกายภาพเช่นพฤติกรรมที่แสดงออกการแสดงออกที่น่ารักความสง่างาม กิริยามารยาทความสำเร็จทางสังคมและนิสัยส่วนตัว Grammer และเพื่อนร่วมงานได้ระบุ "เสาหลัก" แห่งความงาม 8 ประการ ได้แก่ ความอ่อนเยาว์ความสมมาตรค่าเฉลี่ยเครื่องหมายฮอว์โมนเพศ กลิ่นตัว, การเคลื่อนไหว, ผิวหนัง ผิว และเนื้อผม ตามเนื้อผ้าใน ซามัวไขมันในร่างกายเป็นที่ยอมรับหรือน่าสนใจ

ประสาทสัมผัสกับการรับรู้สิ่งดึงดูดใจ

การศึกษาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการกระตุ้นของสมองที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความดึงดูดจะแสดงรูปถ่ายของใบหน้าแก่ผู้เข้าร่วมและให้พวกเขาหรือกลุ่มคนที่เทียบเคียงกันให้คะแนนความน่าดึงดูดของใบหน้าเหล่านี้ การศึกษาดังกล่าวพบกิจกรรมนั้นอย่างสม่ำเสมอในบางส่วนของ วงโคจรของเยื่อหุ้มสมอง เพิ่มขึ้นตามความน่าดึงดูดของใบหน้าการตอบสนองทางประสาทนี้ได้รับการตีความว่าเป็นปฏิกิริยาตอบสนองต่อลักษณะที่น่าดึงดูดใจเนื่องจากการกระตุ้นที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันในเปลือกนอก วงโคจรตรงกลางตรงกลางสามารถเห็นได้ในการตอบสนองต่อใบหน้าที่ยิ้ม และกล่าวถึงการกระทำที่ดีทางศีลธรรม ในขณะที่การศึกษาเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่ได้ประเมินผู้เข้าร่วมทั้งเพศหรือบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่หลักฐานจากการศึกษาหนึ่งรวมถึงบุคคลที่เป็นเพศชายและเพศหญิงและบุคคลที่รักร่วมเพศระบุว่า การเพิ่มขึ้นของการทำงานของสมองบางส่วนดังกล่าวถูก จำกัด ไว้ที่ภาพใบหน้าของผู้เข้าร่วมที่มีเพศสัมพันธ์เท่านั้น ดึงดูดทางเพศ เกี่ยวกับการกระตุ้นสมองที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ร่างกายที่น่าดึงดูดการศึกษาหนึ่งกับผู้เข้าร่วมต่างเพศแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมในนิวเคลียส accumbens และเปลือกหุ้มสมองส่วนหน้าเพิ่มขึ้นตามความดึงดูดที่เพิ่มขึ้น การศึกษาเดียวกันพบว่า

สำหรับใบหน้าและร่างกายส่วนที่อยู่ตรงกลางของเปลือกนอกวงโคจรตอบสนองต่อกิจกรรมที่มากขึ้น ทั้งภาพที่น่าดึงดูดและไม่น่าสนใจ

ความดึงดูดทางกายภาพ

ดึงดูดใจทางกายภาพเป็นระดับที่ลักษณะทางกายภาพของบุคคลที่ได้รับการพิจารณาความสุนทรีย์ที่ชื่นชอบหรือที่สวยงาม คำนี้มักแสดงถึงความดึงดูดใจหรือความปรารถนาทางเพศแต่ยังสามารถแตกต่างจากอย่างใดอย่างหนึ่ง มีหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงดึงดูดของคน ๆ หนึ่งโดยมีลักษณะทางกายภาพเป็นหนึ่งในนั้น แหล่งท่องเที่ยวทางกายภาพตัวเองรวมถึงการรับรู้สากลร่วมกันเพื่อมนุษย์ทุกวัฒนธรรมเช่นสมมาตรใบหน้า ,ทางสังคมวัฒนธรรมคุณลักษณะส่วนบุคคลและขึ้นอยู่กับ การตั้งค่าที่ไม่ซ้ำกับเฉพาะบุคคล ในหลาย ๆ กรณีมนุษย์มีลักษณะเชิงบวกโดยจิตใต้สำนึกเช่น ความฉลาดและความซื่อสัตย์ต่อคนที่มีความสนใจทางร่างกาย จากการวิจัยที่ทำในสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดและความดึงดูดทางร่างกายนั้นแข็งแกร่งในหมู่ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง นักจิตวิทยาวิวัฒนาการได้พยายามที่จะตอบว่าทำไมบุคคลที่มีความน่าสนใจมากขึ้น ร่างกายควรโดยเฉลี่ยจะฉลาดมากขึ้นและมีการหยาบคายความคิดที่ว่าทั้งสองหน่วยสืบราชการลับทั่วไปและดึงดูดใจทางกายภาพอาจจะเป็นตัวชี้วัดของพื้นฐานการออกกำลังกายทางพันธุกรรม ลักษณะทางกายภาพของบุคคลสามารถส่งสัญญาณบ่งชี้ถึงภาวะเจริญพันธุ์และสุขภาพ จากการศึกษาแบบจำลองทางสถิติที่แสดงให้เห็นว่าตัวแปรรูปร่างใบหน้าที่สะท้อนแง่มุมของสุขภาพทางสรีรวิทยารวมทั้งไขมันในร่างกายและความดันโลหิตก็มีผลต่อการรับรู้ของผู้สังเกตการณ์เช่นกัน ของสุขภาพ ร่วมกับปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเพิ่มความสำเร็จในการสืบพันธุ์และเป็นการแสดงถึงยืนของตัวเองในประชากร¹⁶

วินัส เทพีแห่งความงาม ความรัก สัญญาแห่งสตรีโดยสมบูรณ ?

จากหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่กล่าวมาทั้งหมดแล้วเราจึงไขข้อสงสัยได้ว่าทำไม โดยส่วนมากแล้วมนุษย์ถึงชื่นชอบบุคคลที่มีลักษณะภายนอกสวยงาม (และแน่นอนว่าความงามที่เราที่ต่างมองว่าเป็นปัจเจกนั้นสามารถแบ่งลักษณะได้โดยมีเกณฑ์เรื่องสัดส่วนและความสมมาตรเข้ามาเป็นตัวชี้วัด) เพราะในส่วนของกลไกของการเป็นสิ่งมีชีวิตเราต่างต้องการที่จะดำรงไว้ซึ่งเผ่าพันธุ์ของเรา การคัดเลือกหาพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่ดีแข็งแรง และมีลักษณะที่อุดมสมบูรณ์พร้อม จึงเป็นสิ่งที่มนุษย์ในหลายยุคสมัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันยังคงมีหลักการคัดเลือกตามสัญชาตญาณอยู่แม้ว่าจะมีรูปแบบปลีกย่อยที่แตกต่างกันไปในแต่ละยุคสมัยหรือแต่ละพื้นที่

งานจิตรกรรมอย่างภาพ The Birth of Venus ของซานโตร บอตติเชลลี ยังมีการตีความออกมาถึงเรื่องของเพศและการสืบพันธุ์ของมนุษย์ในยุคนั้น โดยในจิตรกรรมนั้นได้ซ่อนสัญญาณหลายๆอย่างไว้

¹⁶ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2016). ความดึงดูดทางกายภาพ , สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2564. จาก https://th.hmong.wiki/wiki/Physical_attraction

ภาพเขียนวินัสที่อยู่บนเปลือกหอยขนาดใหญ่เคลื่อนตัวเข้าใกล้ฝั่งโดยมีเทพ Zephyr เทพแห่งลมตะวันตกและ Aura ภรรยา พัดเอาเทพีวินัสขึ้นฝั่ง โดยมี เทพีแห่งฤดูใบไม้ผลิ มารอรับเทพีกำเนิดใหม่ ภาพนี้มีสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์การกำเนิดชีวิตใหม่ หรือว่าการสืบพันธุ์ซ่อนอยู่ เริ่มจากเปลือกหอยขนาดใหญ่ที่เทพีวินัสยืนอยู่ก็เป็นการแสดงออกถึงการกำเนิดมาจากอวัยวะเพศหญิง ในสมัยโบราณความสามารถให้การสืบพันธุ์ การตั้งท้องและการให้กำเนิดถือเป็นเรื่องที่ถูกให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก นี่คือเหตุที่ว่าทำไมเทพีแห่งความอุดมสมบูรณ์ถึงต้องเป็นเพศหญิงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากภาพจะเห็นได้ว่ามีเทพีอีกองค์หนึ่งซึ่งก็คือ เทพีแห่งฤดูใบไม้ผลิ แน่นนอนว่าฤดูใบไม้ผลิคือฤดูแห่งการกำเนิดใหม่ ฤดูแห่งชีวิตใหม่ จากที่ผ่านพ้นฤดูหนาวอันแสนเยือกเย็นไป ฤดูหนาวต้นไม้ต่างพากันผลัดใบทิ้ง สัตว์ต่างๆพากันจำศีลรักษาพลังงานเมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิสัตว์แต่ละตัวก็เริ่มออกหาอาหารและคู่เพื่อผสมพันธุ์ ฤดูใบไม้ผลิจึงเป็นตัวแทนของการกำเนิดใหม่ของทั้งพืชพันธุ์และสัตว์ต่างๆ ฝ้ายคลุมสีชมพูแดงที่อยู่บนมือของเทพีแห่งฤดูใบไม้ผลิก็แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์อีกเช่นเดียวกัน

หากย้อนกลับไปดูต้นกำเนิดของวินัสจริงๆก็คงจะเข้าใจหลายๆเหตุผลว่าทำไมวินัสถึงได้กลายมาเป็นเทพีที่แสดงถึง ความสมบูรณ์และเรื่องเพศ เทพีวินัสนั้นเกิดมาจากฟองคลื่นทะเล แต่เมื่อก่อนตามความเชื่อปกรณัมกรีกทะเลนั้นไม่มีคลื่นไม่มีฟอง เป็นทะเลที่นิ่งสงบ คลื่นเกิดจากเทพ Cronus ตัดอวัยวะเพศของพ่อ นั่นคือเทพ Uranus แล้วก็โยนลงทะเลจึงเกิดเป็นฟองคลื่นซึ่งก็มาจากเลือดและอสุจิของผู้เป็นพ่อ ซึ่งวินัสในภาพ The Birth of Venus ของซานโดร บอตติเชลลี ได้รับสมอ้างเป็นตัวแทนความงามในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance)

ภาพที่ 1 : The Birth of Venus (กำเนิดวินัส), ราว ค.ศ. 1485, ฝ้ายบนผ้าใบ, 172.5x278.5 ซม.

วาดโดย Sandro Botticelli

ศิลปินจิตรกรหลายๆท่านมักใช้ “วินัส” ในการแสดงออกซึ่งผลงานทางศิลปะ ต้องยอมรับว่าในศิลปะยุคต้น ๆ “วินัส” เป็นได้ทั้งชื่องานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง ความงาม ความสมบูรณ์ (เพศสรีระ) ของผู้หญิงในมิติที่ศิลปะถ่ายทอดออกมา รวมถึงการสะท้อนภาพความงามของศิลปะกับ

สิ่งแวดล้อมในการดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์ในยุคต่าง ๆ ด้วย เวลานั่งเปิดดูงานศิลปะไปมาก ๆ สิ่งที่เราเห็นอย่างหนึ่งเลยคือ การทำซ้ำ เพราะอย่างศิลปะยุโรปเองแต่ไหนแต่ไรมาก็มีพื้นเพและรากฐานเดียวกัน อย่างการทำศิลปะเพื่ออุทิศให้ศาสนา หรือทำศิลปะตามนิยายปรัมปรา ตำนานเทพกรีกโรมัน วินัส เป็นอีกเทพหนึ่งที่เรามักจะเห็นในผลงานศิลปะ และเห็นถึงความต่างของวินัสในแต่ละยุค ยกตัวอย่างผลงานศิลปะ ประติมากรรม Venus of Willendorf (วินัสแห่งวิลเลนดอร์ฟ) รูปปั้นวินัสที่ คาดว่ามีมาตั้งแต่ 28,000-25,000 ปีก่อนคริสตศักราช มีความสูงประมาณ 11 เซนติเมตร เป็นรูปปั้นผู้หญิงที่มีรูปร่างอุดมสมบูรณ์ทำให้เชื่อกันว่ามีไว้สำหรับเป็นเครื่องราง การตั้งชื่อว่า วินัส ถือเป็นการเปรียบเทียบเท่านั้นเพราะตำนานเทพปรัมปรากรีกโรมันเกิดขึ้นทีหลัง แต่นักวิชาการบางคนก็เรียกว่า ผู้หญิงแห่งวิลเลนดอร์ฟ เพราะไม่ยอมรับในชื่อวินัส ขณะนี้ตั้งอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานชาติวิทยาในเมือง เวียนนาประเทศออสเตรีย¹⁷

ภาพที่ 2 : Venus of Willendorf (วินัสแห่งวิลเลนดอร์ฟ)

ที่มา : <http://www.kenneymencher.com/>

จากงานศิลปะแสดงให้เห็นถึงรสนิยมแนวความคิดของศิลปินได้เป็นอย่างดี ส่วนใหญ่ คล้ายคลึงกัน คือ ศรีษะไม่แสดงรายละเอียดของหู ตา จมูก แต่ทำเป็นเป็นปุ่มเล็ก ๆ แขนและขาเล็บไม่ปรากฏเท้าและนิ้วเท้า เต้านมใหญ่ ท้องยื่นคล้ายกำลังตั้งครรภ์ แสดงอวัยวะเพศชัดเจน ซึ่งเชื่อว่ารูปเหล่านี้สร้างขึ้น เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ (Fertility Rites) หรือ เพื่อขอบุตร (Fecundity) พบในออสเตรีย ปัจจุบันจัดแสดงที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย จะเห็นได้ว่าช่วงสมัยของการประดิษฐ์งานนี้ขึ้นมา เป็นช่วงยุคหินในไชนยุโรป ซึ่งแน่นอนว่า

¹⁷TONKIT. (2019). 'วินัส' ตัวแทนความงามแบบอุดมคติของแต่ละยุคสมัย, สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2564. จาก. <https://tonkit360.com/52236>

พื้นที่ส่วนใหญ่ถูกปกคลุมด้วยน้ำแข็ง ดังนั้นความอบอุ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต ฉะนั้นงานศิลปะที่ทำแบบภาพเหมือนจึงออกมาในรูปแบบที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิต เป็นไปได้ว่าผู้หญิงสมัยยุคหินจะต้องมีน้ำหนักมากมีรูปร่างใหญ่ เพราะไขมันในร่างกายจะได้ให้ความอบอุ่นได้ นอกจากนี้ความอ้วนยังแฝงนัยของความอุดมสมบูรณ์ของเพศหญิงที่พร้อมในการมีบุตร แต่อย่างไรก็ตาม วินัส แห่งวิลเลนดรอพ น่าจะถูกประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อเป็นรูปเคารพบูชาให้ดินแดนนั้นมีความอุดมสมบูรณ์และ/หรือเพื่อการขอบุตร โดยใช้ “แม่” เป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายก็เป็นได้ ซึ่งงานความเชื่อจากงานศิลปะนี้สามารถเทียบได้กับประติมากรรมรูปเทพีของชาวฮินดู (Goddess) สมัยอารยธรรมฮาร์ปปา (Harappan Civilization) ที่มีลักษณะเป็นหญิงอวบอ้วนเกี่ยวข้องกับลัทธิความอุดมสมบูรณ์ (Fertility cult) แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ในการสักการะบูชาในด้านความเชื่อของวินัสที่ปรากฏบนงานศิลปะทั้งยุโรปและอินเดีย ทำให้ดินแดนในแถบอุษาคเนย์ที่รับเอาวัฒนธรรมส่วนใหญ่มารจากอินเดีย มีการมองความงามของศิลปะที่แสดงออกในด้านความอุดมสมบูรณ์ผ่านสตรีระของเพศหญิงจึงปรากฏในดินแดนแถบนี้ด้วย¹⁸

ประติมากรรมอีกหนึ่งชิ้นที่เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกปัจจุบันจัดแสดงที่พิพิธภัณฑสถานลูฟว์ นครปารีส ประเทศฝรั่งเศส คือ วินัส เดอมีโล (Venus de Milo) เป็นประติมากรรมในยุคกรีกก่อนคริสตกาล (130BC – 100BC) สร้างขึ้นจากหินอ่อนมีขนาดสูง 6 ฟุต 10 นิ้ว มาเพื่อแทนความงามของเทพวินัสและบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้หญิงในอุดมคติของคนในยุคสมัยนั้น

ภาพที่ 3 : Venus de Milo
ที่มา : <https://medium.com/>

¹⁸ จักรกฤษ วนาใส. (2018). ความงามบนความหลากหลายของ “วินัส” , สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2564. จาก http://worldcivil14.blogspot.com/2018/12/blog-post_94.html

เมื่อเทียบกับวินัสแห่งวิลเลนดอร์ฟแล้วจะเห็นได้ว่าลักษณะความงามนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละยุคแต่ละพื้นที่อย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากศิลปะชิ้นนี้อยู่ในสมัยเฮเลนีสติกของกรีก งานศิลปะแสดงออกถึงความเป็นมนุษย์นิยมสูง และต้องการความเสมือนจริง งานปั้นและงานวาดเกี่ยวกับภาพเปลือยจะมีการศึกษาด้านกายวิภาคที่สมจริง ซึ่งถือວ່ານี้เป็นศิลปะเพื่อความงามตามความเป็นจริง แต่ในสังคมอุษาคเนย์นี้ความเชื่อหรือการแสดงออกของงานศิลปะในรูปแบบเปลือยและกายวิภาคยังไม่เป็นที่นิยม ซึ่งทั้งดินแดนที่เป็นแม่แบบวัฒนธรรมในภูมิภาคนี้ อย่างอินเดียและจีนก็ยังไม่มีการผลิตงานศิลปะแบบภาพเปลือยที่มีความสมจริง เพราะเรื่องเพศในสังคมเอเชียเป็นเรื่องที่หมิ่นเหม่จึงไม่นิยมผลิตงานศิลปะที่แฝงรสนิยมเรื่องเพศมากนัก หากจะมีก็เพียงแต่เรื่องเพศซึ่งถือเป็นสิ่งเคารพ เช่น ศิวลึงค์หรือโยนิพระแม่อุมา แต่สองสิ่งที่กล่าวมาก็ถูกสร้างเพื่อเคารพไม่ใช่เพื่อความงามแบบวินัส

รูปปั้นวินัส เดอมีโลที่แขนหักนั้น มีความเชื่อหลายอย่าง แต่อย่างหนึ่งคือ เพราะเธอเป็นผู้หญิงที่สวยงามจึงถูกแย่งชิงร่างจนทำให้แขนหัก แต่ประเด็นในด้านสังคมวิทยาผู้เขียนกลับมองว่าเป็นการกดทับในเรื่องเพศของสังคมตะวันตกที่ฝ่ายชายเป็นใหญ่สามารถนำผู้หญิงมาปรนเปรอความต้องการได้ หากแต่ในสังคมอุษาคเนย์ก่อนการเข้ามาของแนวคิดแบบผู้ชายเป็นใหญ่ (ปิตาธิปไตย Patriarchy) เพศหญิงกลับมีสถานะที่สูงกว่า ดังนั้นในประเด็นข้างต้นจะเห็นได้ว่า วินัสที่เป็นศิลปะในสมัยกรีก สื่อความหมายที่ผู้หญิงถูกมองได้ว่าความงามที่เสมือนจริงตามหลักกายวิภาคแต่แฝงด้วยนัยที่ถูกกดทับในเรื่องเพศ ซึ่งดินแดนในอุษาคเนย์ยังไม่ม้งานศิลปะที่แฝงนัยที่กดทับเรื่องเพศหากแต่มองว่าเพศหญิงในอุษาคเนย์ก่อนการรับแนวคิดปิตาธิปไตยมีสถานะที่สูงกว่าผู้ชาย¹⁹

เมดูซา ตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องสาปเพราะความงามและอำนาจทางเพศ

แม้กระทั่งวินัส สัญลักษณ์แห่งความรัก ความงาม ความอุดมสมบูรณ์ ความเป็นเพศหญิงยังถูกกดทับด้วยเรื่องความเป็นหญิงชาย ความปิตาธิปไตยมาตั้งแต่โบราณนานปีซึ่งถ่วงลึกไปถึงปกรณัมเทพกรีกโรมันแล้ว เราจะเห็นถึงการกดขี่เหยื่อสาวอีกหนึ่งรายที่โดนกระทำซ้ำแล้วถูกตราหน้าว่าแปดเปื้อน คงเป็นใครไปไม่ได้้นอกจากเมดูซา ตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องสาปเพราะความงามและอำนาจทางเพศ ตำนานกรีกว่าด้วยเรื่องของ “เมดูซา” ปีศาจหญิงมีปีก และมีศีรษะเป็นเหมือนรังของผึ้ง มักเป็นที่จดจำในฐานะปีศาจร้ายที่มีพลังอำนาจเปลี่ยนคนที่จ้องมองเธอให้กลายเป็นหิน ก่อนถูก เพอร์ซีอุส ฮีโร่ครึ่งมนุษย์ครึ่งเทพสังหารและเอาศีรษะของเธอไปใช้เป็นอาวุธ

¹⁹ เรื่องเดียวกัน

“มันจะเป็นชัยชนะไปได้ยังไง ถ้าคุณกำลังกำจัดคนที่เป็นเหยื่อ?”

เป็นที่ตอกตกใจกันอย่างมากเมื่อไม่กี่ปีก่อน(2018) หลังจากที่ศิลปินชาวอาร์เจนตินา-อิตาลี นามว่า Luciano Garbati ตัดสินใจนำประติมากรรมชิ้นสำคัญที่ชื่อว่า MWTH (Medusa With The Head of Perseus หรือ เมดูซ่าและหัวของเพอร์ซิอุส) ไปจัดแสดงไว้ที่หน้าศาลอาญาแห่งมหานครนิวยอร์ก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในโปรเจกต์งานศิลปะประจำปี "Art in the Parks" ที่ได้รับการจัดขึ้นมาตั้งแต่ปี 1967 ที่ตัวศิลปินเองสามารถเลือกสถานที่จัดแสดงผลงานของตัวเองได้ที่มหานครนิวยอร์ก โดยในครั้งนี้การบาติได้เลือกจัดแสดงผลงานของเขาที่บริเวณหน้าศาลอาญาแห่งมหานครนิวยอร์ก เพื่อสร้างแรงกระเพื่อมครั้งใหญ่ให้กับงานประติมากรรมของตนเอง เนื่องจากศาลแห่งนี้เป็นสถานที่เดียวกันกับที่ใช้ตัดสินคดีลวงละเมิดทางเพศมาแล้วหลายคดี หนึ่งในนั้นคือคดีสุดโด่งดังแห่งวงการสื่อและวงการฮอลลีวูดอย่าง คดีการข่มขู่ และคุกคามทางเพศหญิงสาวนับสิบรายของ ฮาร์วีย์ ไวน์สไตน์²⁰

ทว่านี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่ประติมากรรม Medusa With The Head of Perseus หรือ เมดูซ่าและหัวของเพอร์ซิอุส ปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณชน เพราะหากได้ย้อนกลับไปในช่วงปี 2018 ที่ผ่านมา ผลงานประติมากรรมนี้ยังได้สร้างแรงสั่นสะเทือน และท้าทายต่อ “สังคมปีศาจไทย” มาแล้วครั้งหนึ่งในแกลลอรี่จัดแสดงงานศิลปะ ณ กรุงลอนดอน โดยผลงานชิ้นนี้ยังนับเป็นผลงานชิ้นกบฏที่กลับมูมมองแบบสลัวๆของมหากาพย์ Metamorphosis ด้วยการนำเอาเรื่องราววิกรรมการปราบปีศาจเมดูซ่าของวีรบุรุษเพอร์ซิอุสที่หลายคนคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี มาเล่าใหม่อีกครั้งผ่านประติมากรรมแบบกลับตาลปัตร รื้อสร้างภาพจำใหม่ของประติมากรรมเมดูซ่าในฐานะผู้สยบเพอร์ซิอุส มิใช่เพอร์ซิอุสผู้สยบเมดูซ่าอย่างที่ปรารถนัมปรมาได้เคยฝังหัวคนทั้งโลกมาเป็นเวลานาน พร้อมยื่นหยัดอย่างท้าทายด้วยสายตา และท่าทางที่มุ่งมั่น เพื่อตั้งคำถามต่อสังคมโลกอีกครั้งว่า “แน่ใจหรือว่าสิ่งที่ปรารถนัมเล่าต่อกันมาเป็นเรื่องที่ถูกต้อง และยุติธรรมแล้วจริงๆ”

หากได้ย้อนกลับไปอ่านมหากาพย์ปรารถนัมเรื่องดังกล่าวอีกครั้ง ก็คงจะเดาได้ไม่ยากว่าแนวคิดสำคัญของศิลปินการบาติมาจากต้นกำเนิดของเรื่องราวปรารถนัมดังกล่าว ก่อนที่เมดูซ่าจะถูกสาปให้กลายเป็นปีศาจร้าย ซึ่งใน Metamorphosis ของโอวิดได้เล่าขานต้นกำเนิดของปีศาจเมดูซ่าเอาไว้อย่างไร้ความยุติธรรมว่า เมดูซ่าคือสาวรับใช้ในวิหารของอธีนา ผู้เป็นเทพีแห่งปัญญา ที่ถูกโฟไซดอน เทพเจ้าแห่งท้องทะเลข่มขืน แต่เรื่องราวกลายเป็นว่าเมดูซ่าผู้ซึ่งเป็นเหยื่อกลับถูกลงโทษทัณฑ์ด้วยความโกรธของอธีนาที่มองว่าเมดูซ่าทำให้วิหารของเธอนั้นแปดเปื้อน อธีนาจึงขับไล่เมดูซ่าออกจากวิหารดังกล่าว พร้อมยังสาปให้เธอกลายเป็นปีศาจร้ายในที่สุด หน้าซำในภายหลังโฟไซดอน

²⁰ Harvey Weinstein เป็นผู้ผลิตภาพยนตร์ชาวอเมริกันและถูกตัดสินว่ากระทำความผิดทางเพศ เขาและพี่ชาย Bob Weinstein ร่วมก่อตั้ง บริษัท บันเทิง Miramax ซึ่งผลิตภาพยนตร์อิสระที่ประสบความสำเร็จเช่น Sex, Lies, and Videotape, The Crying Game, Pulp Fiction, Heavenly Creatures, Flirting with Disaster และ Shakespeare in Love

และอธีนา ยังเป็นผู้ช่วยเหลือให้เพอร์ซิอุสสามารถตามหา และกำจัดเมดูซ่าด้วยการตัดหัวของเธอจนได้ในที่สุด

ซึ่งปกรณัมอันมีตรรกะอันบิดเบือนนี้เองที่สะท้อนให้เห็นถึงการปลุกฝัง "Rape Culture" และ "Victim Shaming" ที่กำลังเป็นประเด็นถกเถียงอยู่ในหลายพื้นที่ กล่าวคือวัฒนธรรมการข่มขืน และวัฒนธรรมการประณามเหยื่อ ดังที่หลายครั้งเมื่อเกิดเหตุข่มขืนขึ้นมา ผู้ที่ถูกสังคมนั่งเป้ากลับเป็นเหยื่อที่ทุกคนพร้อมจะหาความว่าเหยื่อมีสิ่งยั่วยุต่างๆ นานาจนนำไปสู่เหตุข่มขืนดังกล่าว ในขณะที่ผู้ที่เป็นคนก่อเหตุกลับไม่ถูกสังคมนั่งเป้าเท่าที่ควร ท้ายที่สุดการบาดียังตั้งคำถามสำคัญอิงจากปกรณัมดังกล่าวไว้ให้ขบคิดต่อไปอีกว่า “เพอร์ซิอุส และเหล่าทวยเทพในปกรณัมกล้าเรียกสิ่งนี้ว่าชัยชนะได้อย่างไร เมื่อเหยื่อถูกทำร้ายให้พ่ายแพ้”²¹

ภาพที่ 4 : Medusa With The Head of Perseus หรือ เมดูซ่าและหัวของเพอร์ซิอุส

ที่มา: <https://thepostmillennial.com/metoo-medusa-statue-to-be-unveiled-in>

²¹ Peeranat Chansakoolnee. (2020). 'เมดูซ่าหัวเพอร์ซิอุส' ประติมากรรมพลิกขั้ว ที่พร้อมตั้งคำถาม และตีแผ่ทัศนคติสังคมชายเป็นใหญ่, สืบค้นเมื่อ 9 เมษายน 2564. จาก <https://vogue.co.th/lifestyle/article/medusawiththeheadofperseus2020>

นางสีดาลุยไฟ ทำไมผู้หญิงต้องรับบาป(ที่ไม่ได้ก่อ)?

การกตขีในเพศหญิงไม่ได้ถูกสะท้อนออกมาแค่เพียงวรรณกรรมของฝั่งยุโรปเพียงอย่างเดียว แต่หากลองย้อนกลับมาในไทยเราจะเห็นว่าวรรณคดีที่เราเรียนนั้นยังมีเรื่องการกตขีทางเพศนี้แฝงอยู่ด้วย หนึ่งในนั้นคือเรื่อง รามเกียรติ์ สาวงามที่ต้องเดินลุยไฟเพื่อพิสูจน์ตัวเองว่าบริสุทธิ์ ทั้งๆที่เรื่องราวทั้งหมดเกิดจากความลุ่มหลงต้องการครอบครองของเหล่าชาย ทั้งคนทั้งยักษ์ สีดาเป็นตัวละครในวรรณคดีที่พวกเราทุกคนรู้จัก จุดกำเนิดของมหากาพย์ระหว่างยักษ์และลิง เวลาเราเรียนเรื่องรามเกียรติ์ สีดาคือตัวแทนของผู้หญิงสวยอย่างที่สุด ซื่อสัตย์ต่อสามีที่สุด และหยิ่งในศักดิ์ศรี ความเป็นหญิงดีตามอุดมคตินี้เอง เธอจึงตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้

สีดาคือพระลักษมีพระชายาเอกของพระนารายณ์แบ่งภาคลงมาเกิดในคราวที่พระนารายณ์อวตารลงมาเป็นพระราม แต่พระลักษมีไม่ได้ลงมาเกิดเป็นมนุษย์สบาย ๆ พระอิศวรส่งพระลักษมีให้ไปเกิดเป็นลูกทศกัณฐ์กับนางมณโฑ โดยหวังจะให้พระลักษมีเป็นไส้ศึกอยู่ในเมืองยักษ์ พระลักษมีขัดไม่ได้ เมื่อเธอเกิดมาวินาทีแรก พิเภก ลุงแท้ ๆ ของเธอได้ทำนายว่า เธอเป็นตัวกาลกิณี จะทำบ้านเมืองล่มสลาย ทศกัณฐ์ในฐานะพ่อก็เชื่อ เอาตัวเธอที่เพิ่งจะแรกเกิด ใส่ผอบลอยน้ำทิ้งไป

หลังจากถูกครอบครัวของตัวเองทอดทิ้ง ด้วยโชคดีของนางเอก พระชนก กษัตริย์เมืองมิลิลาที่อยู่ระหว่างออกบวชผ่านมาเจอผอบนี้เข้าพอดี จึงเก็บไปเลี้ยงเป็นลูก ใช้อภินิหารเสกน้ำนมออกจากปลายนิ้วป้อนให้กิน ป้อนไปได้ไม่เท่าไรก็รู้สึกว่ายากจะมุงมันบ่าเพ็ญเพียรให้มากกว่านี้ จึงเอาเด็กไปฝังดิน นัยว่าฝากพระแม่ธรณีและเทพเทวดาเลี้ยง ด้วยโชคชะตาของนางเอกอีกเช่นกัน พระลักษมีจึงรอดมาได้จนอายุ 16 ปี พระชนกเริ่มเบื่อไม่อยากบ่าเพ็ญเพียรแล้ว ก็ลาบวช ให้คนไปขุดหาเด็กทารกที่ตนเองฝังทิ้งเอาไว้ ขุดเท่าไรก็ไม่เจอ เลยเอาคันไถมาไถดินถึงได้สะดุดไปเจอเข้า

สีดาลกลับมาเมืองมิลิลาในฐานะธิดากษัตริย์ได้ไม่นาน ก็ถูกพระบิดาบุญธรรมจับให้แต่งงานโดยวิธีเสี้ยมหาย ใครยกคันธนูโมลีที่ว่ากันว่าต้องใช้คนเป็นพันคนถึงจะยกขึ้นได้ด้วยตัวคนเดียว จะให้สีดาแต่งงานกับคนนั้น สีดาในฐานะรางวัลการแข่งขันว่าผู้ชายคนไหนมีบุญญาธิการมากที่สุด ก็นั่งรอแล้วรอเล่าโดยไม่มีสิทธิ์มีเสียงใด จนกระทั่งได้สบตากับพระราม ลูกชายกษัตริย์อโยธยาผิวเขียว ทั้งคู่ตกหลุมรักกันและกันทันทีในวินาทีแรก โชคดีที่พระรามมีบุญญาธิการมาก ยกธนูโมลีได้ จึงได้สีดาไปเป็นพระชายา คนที่ยกธนูโมลีได้ ไม่ได้มีแค่พระราม พระลักษมณ์ ชายผิวทองใจดีน้องชายของพระรามก็สามารถยกธนูได้เหมือนกัน แต่ด้วยความใจดีของพระรอง พระลักษมณ์ก็แกล้งทำเป็นยกธนูไม่ขึ้น เพราะอยากให้สีดาได้ครองคู่กับพี่ชายของตน สีดาแต่งออกจากบ้านตัวเอง ย้ายตามพระรามมาอโยธยา ตั้งใจจะเป็นพระชายาที่ดี รัก ซื่อสัตย์กับพระรามคนเดียว ต่อให้พระรามเนรเทศตัวเองออกมาตกระกำลำบากในป่า สีดาผู้จงรักก็ตามออกมาด้วย มีสุขร่วมเสพย์ มีทุกข์ร่วมต้าน แต่คงเป็นเพราะพระรามรูปงามเกินไป สำนักรักษา น้องสาวของทศกัณฐ์ บังเอิญผ่านมาเห็นเข้าก็หลงรัก พยายามตามเกี่ยวพระราม พอพระรามบอกว่า ไม่ ฉันไม่รักเธอ เพราะฉันมีภรรยาอยู่แล้ว สำนักรักษาที่หันมาเทเอาความเสียใจที่ถูกผู้ชายปฏิเสธไปลงกับสีดา ที่มีความผิดเพียงอย่างเดียวคือ “สวย” สำนักรักษาทุบตีดา

ทอนางสีดา พระลักษมณ์ พระรองแสนศึกโมโห จับสำนักราชตัดหูตัดจมูกลงโทษ สำนักราชเจ็บแค้น ไม่แค้นพระลักษมณ์ ไม่แค้นพระราม แต่แค้นสีดา วิ่งกลับบ้านไปฟ้องพี่ชาย พรรณนาความสวยของสีดาให้พี่ชายฟัง จนทศกัณฐ์ลุ่มหลงมัวเมา นึกอยากได้สีดามาเป็นเมียใหม่อีกคนหนึ่ง เพิ่มจากที่มีอยู่แล้ว 1,014 คน (ไม่รวมสนมเดิมอีก 84,000 คน) สีดาถูกทศกัณฐ์ลักพาตัวไปขังไว้ในกรุงลงกาเกือบ 14 ปี นอกวังยักษ์และพระรามก็ต่อสู้กันเพื่อปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นชาย ในวังสีดาคนเดียวต้องคอยระวังระวางว่าจะถูกทศกัณฐ์เข้าหาเมื่อไหร่ ด้วยบุญญาธิการนางเอก ถ้าทศกัณฐ์เข้าไปใกล้เธอจะเกิด ‘ร้อนฤทัยดังไฟกลัป’ ทำให้เธอรอดพ้นการถูกบิดาแท้ ๆ ของตัวเองข่มขืนมาได้ เวลามานไป สีดาเริ่มหมดหวังจึงตัดสินใจผูกคอตาย ขอสิ้นชีวิตดีกว่าต้องอยู่กับผู้ชายคนอื่นให้ถูกคนนินทา แต่โชคดี หนุมาน ทหารตัวหลักของพระรามมาช่วยไว้ได้ทัน และคิดจะพาเธอหนีออกไป แต่ศักดิ์ศรีที่ค่าคือผู้หญิง ทำให้สีดาต้องปฏิเสธความช่วยเหลือ

“อันตัวเรายากเย็นเพราะเป็นหญิง ไม่สิ้นสิ่งพะวงสงสัย

ประเดี่ยวยักษ์ลักมาลึงพาไป เทพไทจะติฉินนินทา”

แปลไทยเป็นไทยได้ว่า เป็นผู้หญิง ต้องระมัดระวังอยู่ตลอดเวลา นี่เดียวกับโดนทศกัณฐ์อุ้ม ขากลับถ้ายอมให้หนุมานอุ้ม มีหวังโดนชาวบ้านนินทาไม่รู้จบ รอให้พระรามชนะสงครามบุกเข้าทาง ประตูหน้ามารับอย่างมีศักดิ์ศรีจะดีกว่า พระรามชนะสงคราม เมื่อฆ่าทศกัณฐ์ตายเสร็จ อยากจะรับสีดา กลับมาโยธยาก็รับไม่ได้สนิทใจนัก เพราะโดนนินทาไปแล้วว่าอยู่เมืองยักษ์มาหลายปี “ธรรมดาหญิงตกลงมือชายเป็นที่พิรุณราทิน ทลัษณ์มลทินหมองไหม้” สีดาจึงขอลุยไฟพิสูจน์ตัวเอง ถ้าเธอเคยแม้แต่แค่คิดนอกใจสามี ขอให้ไฟไหม้เธอจนตาย บุญญาธิการของนางเอกก็ได้ช่วยเธอเอาไว้ ลุยไฟไหม้ไหม้ มีดอกบัวผุดขึ้นมารับทุกอย่างก้าว ชาวบ้านจึงต้องหยุดคำนินทาลง แต่ความอับโชคของสีดาไม่หมดแค่นั้น พระรามยังไม่ได้เชื่อใจเธอเต็มที่ อดูล นางยักษ์ที่เคียดแค้นที่ทศกัณฐ์ตายได้ตามมาล้างแค้นเอากับสีดา โดยการแปลงร่างเป็นนางกำนัล ขอร้องอ่อนน้อนให้สีดาวาดรูปทศกัณฐ์ให้ดู พอวาดเสร็จจอดูลก็เข้าไปสิงในรูปทำให้หลับไม่ออก พระรามมาเห็นรูปเข้าก็โกรธ คิดว่าสีดา ยังรักทศกัณฐ์ถึงได้เก็บรูปเหมือนไว้กับตัวโดยไม่ฟังเหตุผล ไม่สนใจว่าสีดาเพิ่งจะลุยไฟพิสูจน์ความจงรักภักดีไปไม่นาน พระรามสั่งให้พระลักษมณ์นำสีดาไปฆ่าควักหัวใจกลางป่าทันที บุญญาธิการของความเป็นหญิงดี พระลักษมณ์จะฟันคอสีดา แต่ดาบกลายเป็นพวงมาลัยคล้องรอบคอไปแทน พระลักษมณ์จึงปล่อยสีดาไป สีดาเริ่มจะเจ็บแค้นใจและรู้ว่า สิ่งที่พระรามทำกับเธอมันคือความรุนแรงในครอบครัว สีดาตัดสินใจไม่มองน้องผู้ชาย ระหกระเหินไปอาศัยอยู่กับพระฤๅษีข่มฤๅษีจนกระทั่งคลอดลูก กลายเป็นคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวที่เข้มแข็ง บุตรของสีดาเติบโตเก่งกาจมีชื่อเสียง จนพระรามได้ข่าว มาเจอบุตรตัวเองก็เอะใจถามจนรู้ว่านี่ลูกแท้ ๆ และสีดา ยังมีชีวิตอยู่ พระรามจึงมาง้ออ่อนขอให้สีดาให้อภัย แต่สีดาเช็ดในความอารมณ์ร้อนของพระราม จึงหนีไปเมืองบาดาล แต่สุดท้ายก็ต้องฟังคำผู้ใหญ่อย่างพระอิศวรที่ลงมาเป็นตัวกลางไกล่เกลี่ย ยอมกลับมาอยู่ร่วมกับพระรามอย่างมีความสุข แล้ววรรณคดีเรื่องนี้ก็จบลง

ตั้งแต่เกิดมา สีดาเป็นเหมือนวัตถุที่ถูกทอดทิ้ง ถูกมอบให้เป็นรางวัล ถูกแย่งชิงเอาไป ทำสงครามแย่งชิงกลับมา สีดาถูกล่ามตรวนด้วยคำตินนินทา ด้วยความเชื่อว่าหญิงดีต้องเป็นอย่างไร จนเธอเดินไปไหนเองไม่ได้ ชีวิตของเธอขยับได้แค้ในตอนที่ผู้ชายพาไป แม้แต่จะหนีไปจากกรุงลงกา ก็หนีไม่ได้ ต้องรอให้พระรามรบชนะมารับก่อนจึงจะสมเกียรติ สีดาต้องทนถูกกักขังหนองเหนียว คุกคามทางเพศนานหลายปี แต่เมื่อเธอเป็นอิสระ สังคมกลับไม่ได้ดูแลเธอ สังคมสั่งให้เธอพิสูจน์ตัวเองว่าเธอไม่ได้มีสัมพันธ์ทางเพศกับสิ่งมีชีวิตเพศผู้ตัวอื่นนอกเหนือไปจากสามีคนแรก แม้แต่พระรามที่สู้อุตสาหะทำสงครามหลายปีเพื่อชิงตัวเธอกลับมาก็ไม่เชื่อในตัวเธอ ตกลงพระรามทำไปทั้งหมดนั้นเพื่อช่วยสีดา หรือแค่เพื่อรักษาเกียรติของตัวเองกันแน่

ทำไมเหยื่ออย่างสีดา ต้องพิสูจน์ความดีงามตามบรรทัดฐานหญิงดี-หญิงเลวให้ได้ ถึงขนาดยอมเสี่ยงชีวิต จนกระทั่งถูกสามีสั่งฆ่าแล้วก็ยังต้องกลับมาคืนดีตามคำขอของผู้ใหญ่เพื่อรักษาความเป็นครอบครัวเอาไว้

ในโลกแห่งความเป็นจริงยุคปัจจุบัน สีดาที่เป็นตัวแทนของเหยื่อความรุนแรงทางเพศและความรุนแรงในครอบครัว ก็ยังคงต้องดิ้นรนพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเอง ถูกจับผิดทุกช่องโหว่ ประคองตัวบนบรรทัดฐานหญิงดีที่โคลงเคลงอ่อนแอไปตามลมปาก กระหืดกระหอบเอาตัวรอดจากเสียงนินทาของสังคมอยู่ไม่ต่างจากในวรรณคดีนี้²²

เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2563 ได้มีการจัดกิจกรรมเชิงสัญลักษณ์ ที่ผู้หญิงทุกคนออกมาเรียกร้องให้ผู้ชายเข้าใจสิทธิของความเท่าเทียมทุกเพศ ความหมายคือ นางสีดาคือคนที่ถูกกดขี่จากทั้งพระราม ทศกัณฐ์ ที่เป็นผู้ชายอย่างหนัก จึงเอานางสีดามาเป็นสัญลักษณ์ของผู้หญิงที่ถูกกดขี่ นางสีดาเป็นตัวแทนของผู้ถูกปิตาธิปไตยกดขี่ ไม่ต่างจากเหยื่อปิตาธิปไตย และเผด็จการหลายคน ที่ต้องถูกเหยียบย่ำเจียนตาย แล้วต้องลุกขึ้นมาเพิ่มพลังให้ตัวเองพิสูจน์ เพื่อให้สังคมที่ปิดเบียดนี้เข้าใจ และยอมรับตัวเองมากขึ้น เธอคือตัวแทนของเหยื่อที่ถูกลงโทษและเหยื่อที่ถูกปิดปาก เพลงสีดาลุยไฟจึงเป็นเหมือนตัวแทนเราทุกคน เหยื่อของการกดขี่เหล่านี้ ได้เรียกร้องความโกรธออกมาดังๆ ว่าถูกเหยียบย่ำมานานแค่ไหน ใครกันคือผู้ที่กดขี่มาตลอด

มีใครหลายคนอาจตกเป็นเหยื่อของปิตาธิปไตย การคุกคามทางเพศ กิจกรรมนี้เหมือนเป็นเสียงสะท้อนที่ตั้งกึกก้องภายในใจของเหล่าเหยื่อทั้งหลายที่ต้องการแสดงออกมาบอกให้สังคมรู้ว่าเหยื่อนั้นมีความเจ็บ มีสิทธิเรียกร้อง เยื่อมีสิทธิโกรธ มีสิทธิชี้ให้เห็นถึงผู้กระทำ (ไม่ว่าฉากหน้าเขาจะงดงาม จะทำดีมาล้านอย่างแบบพระราม ผู้กระทำคือผู้กระทำ ความดี ข้ออ้างในการคุกคามใคร) เหยื่อมีสิทธิเรียกหาความยุติธรรม และไม่ให้คนที่เบียดเบียนหน้าหนีจากสิ่งเลวร้าย และระบบที่เบียดเบียนนี้ได้อีกต่อไป ทำไมเธอต้องลุยไฟ มันผิดปกติแค่ไหนที่เธอต้องลุยไฟ ในฐานะคนอ่านในเชิงวรรณกรรม สีดา

²² จอมเทียน จันสมรัก (2021). สีดาลุยไฟทำไม ผู้หญิงต้องพิสูจน์ตัวเองตลอดเวลาทั้งที่ไม่ได้ทำอะไรผิด, สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2564.

ลุยไฟคือตัวละครจาก ‘วรรณคดีชั้นสูง’ ที่แฝงด้วยคำสอนต่างๆ ที่อ่านกันแพร่หลาย การได้ใช้ตัวละคร สีดดาในการต่อสู้กับระบอบอำนาจนิยม จึงเป็นเหมือนการหยิบวรรณคดีนี้ออกมาต่อสู้กับคนที่ เป็นเจ้าของของมัน เหมือนการReclaim อำนาจของบุคคลที่ถูกกระทำด้วย ตัวละครสิดดาเองก็มีค่า มากกว่าเป็นแค่เหยื่อของทศกัณฐ์และพระราม สีดดาก็มีจิตใจมีความเจ็บปวดทุกคนต้องไม่ลืมเลือนหรือ เบือนหนี เพลงนี้แม้จะเป็นแค่ช่วงสั้นๆ ก็เป็นเสียงให้กับสิดดาและเหยื่อที่ถูกกดขี่มาตลอด ด้วย รามเกียรติ์เป็นเรื่องที่ต้องเรียนอยู่ ๆ เรื่อย เราเรียนว่านางสิดดาถูกกระทำ แต่กลับไม่มีคนเคยสอน เลยว่าสิ่งที่เธอพบเจอมันเลวร้าย (เพราะตอนเรียนสิดดาเป็นเพียงสัญลักษณ์แสดงความเกรียงไกรของ พระรามและความเลวร้ายของทศกัณฐ์) มันไม่ควรจะมีใครได้รับเลย สิดดาเป็นเหยื่อแต่กลับต้องพิสูจน์ ตัวเอง เหมือนเรียนมาแต่วรรณคดีและภาษา แต่ไม่ได้เรียนมนุษยธรรมและความเท่าเทียมมาด้วย²³.

ผลจากการทำความเข้าใจและการตีความว่าทำไมความงามถึงยังส่งผลต่อการรับรู้ของมนุษย์ ตลอดจนนำไปสู่การสร้างบรรทัดฐานความงามในแต่ละยุคสมัย ทำให้ตัวผู้จัดทำเองนั้นเกิด แนวความคิดที่จะถ่ายทอดเรื่องราวในกระแสสังคมปัจจุบันผ่านทางผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ใน สังคมไทยปัจจุบันมีการเรียกร้องให้เห็นถึงสิทธิการแต่งตัวของทุกคนมากขึ้นและการรณรงค์ต่อต้าน การใช้ความรุนแรงการข่มขืน สิ่งนี้เองที่เป็นเรื่องราวที่ไม่เคยจางหายไปในสังคมตั้งแต่อดีต ทั้งเมดูซ่าที่เป็นเหยื่อจากการข่มขืน นางสิดดาที่ถูกลักพาตัวเพียงเพราะมีความงามลุ่มเมียงและนัยยะความ ต้องการประกาศตนเป็นใหญ่ของเพศชาย หรือแม้กระทั่งความเชื่อมั่นในตัวเอง รสนิยมความงามในแต่ละยุคแต่ละสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปดังเช่นผลงานศิลปะวินัส สิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นนั้นก่อเกิดมาจากสัญญาติเบื่องลึกของจิตใจมนุษย์ที่ฝังรากลึกมาเนิ่นนาน และนั่นเองคือสิ่งที่ผู้จัดทำต้องการที่จะ เปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานภายใต้กรอบความคิดของสังคม โดยใช้ศิลปะเป็นตัวขัดเกลาห้วงอารมณ์ ความรู้สึก ตลอดจนทัศนคติของมนุษย์

²³ กนกรวรรณ เกิดผลานันท์ (2020). ถอดรหัส ‘สิดดาลุยไฟ’ มือบ 14 พฤศจิกายน, สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2564. จาก.

บทที่ 3

การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงาน

ดังเช่นที่เคยกล่าวไปแล้วในบทก่อนหน้า สิ่งที่คุณเขียนต้องการที่จะรังสรรค์ผลงานจิตรกรรมออกมาเพื่อที่จะเป็นเสียงสะท้อนให้กับมุมมองความงามที่เต็มไปด้วยเรื่องราวของความเหลื่อมล้ำทั้งทางเรื่องเพศและความเท่าเทียม โดยแสดงให้เห็นถึงความงามที่แฝงไปด้วยความเจ็บปวด ความรู้สึกทุกซอกทุกใจ การสร้างปมในใจ หรือความกดดันที่นำไปสู่ความพึงพอใจในตัวเองที่ต่ำ และต้องการปรับเปลี่ยนตนเองให้มีจุดยืนหรือเป็นเหมือนกับสิ่งที่สังคมต้องการ คล้ายกับการเดินอยู่บนลู่วิ่งที่ไม่มีจุดสิ้นสุด เพียงเพราะรู้สึกว่าคุณไม่ตรงกับบรรทัดฐานความงามที่สังคมเป็นผู้ตัดสิน ผ่านมุมมองความงามที่ต่างกัน โดยนำเสนอผ่านงานจิตรกรรมที่จะสามารถสร้างการรับรู้ของผู้ชมได้หลายแบบ ทั้งแบบความงามแบบภาพเหมือน และความงามแบบภาพ Abstract

ขั้นตอนการประมวลความคิด

ในการทำวิทยานิพนธ์ชุดนี้สำหรับตัวผู้เขียนเองที่เป็นเพศชายนั้นต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องยากมากที่จะอธิบายการก่อรูปทางความคิดและถ่ายทอดออกมาให้เข้าใจในแง่รูปธรรมด้วยเพศสภาพที่เป็นชาย ชีวิตความเป็นอยู่ที่ถูกเลี้ยงดูมาโดยสังคมที่มีกรอบความคิดแบบปิตาธิปไตยที่ถูกกลืนเข้ามาแบบไม่รู้ตัว แต่เนื่องด้วยสังคมปัจจุบันที่มีการเรียกร้องถึงความเท่าเทียมของเพศสภาพมากขึ้นการยอมรับในความแตกต่างของเพศและการชี้ให้เห็นรากเงาของปัญหาที่มีมาตั้งแต่อดีต ทำให้ผู้เขียนได้ตระหนักถึงความบิดเบี้ยวที่มีมาของสังคมในอดีตที่กำลังส่งผลต่อปัจจุบัน สิ่งนี้เป็นตัวกระตุ้นความคิดและทำให้ผู้เขียนสนใจที่จะศึกษาข้อมูลในเชิงลึกต้องการที่จะแสวงหาความจริงรอยต่อของความบิดเบี้ยวที่เกิดขึ้นนี้

อย่างไรก็ตามในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ผู้เขียนต้องการสื่อให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำการถูกคุกคามและปัญหาอื่นๆอีกมากมายในเพศหญิง ผู้เขียนต้องการที่จะนำข้อมูลเชิงวรรณกรรมที่บิดเบี้ยวซ่อนเร้นอยู่แสดงออกผ่านงานศิลปะที่ใช้เทคนิคพรายน้ำ(และอื่นๆ)เพื่อตีความใหม่ให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน

ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

เมื่อคำนึงได้ถึงจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ สิ่งที่คุณเขียนไม่อาจมองข้ามได้เลย นั่นคือ การแสวงหาข้อมูลหลักการต่างๆ ที่ว่าด้วยเรื่องความงามและคุณค่าของสตรีเพศ สิ่งที่จะสะท้อนออกมาให้เห็นได้ชัดในแง่การให้คุณค่าของเพศหญิง คือ วรรณกรรมของแต่ละพื้นที่ แน่นอนว่ามีตัวพระก็ต้องมี “ตัวนาง” ในวรรณกรรมต่างๆ ตัวนางเป็นสัญลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะนิยมของสตรีเพศในยุคสมัยของถิ่นนั้นๆ การทำความเข้าใจถึงตัวละครฝ่ายหญิง เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร มุมมองที่ผู้เขียนวรรณกรรมต้องการถ่ายทอดส่งผ่านมายังตัวละคร การวางคุณลักษณะ นิสัยเฉพาะของตัวละครนั้นๆ ในจุดนี้ผู้เขียนจำเป็นต้องศึกษาและทบทวนทำความเข้าใจ ก่อนนำมาตีความ ถอดความ และดำเนินการสร้างสรรค์ให้ออกมาเป็นผลงานที่จะสะท้อนสังคม ณ ปัจจุบัน หากจะให้เขียนลำดับวิธีการ รวบรวมข้อมูลและลำดับความคิดก่อนที่จะรังสรรค์ผลงาน คงเขียนได้คร่าวๆ ดังนี้

1. จัดระเบียบความคิด ทบทวนจุดประสงค์ของวิทยานิพนธ์ เป้าประสงค์ที่ต้องการสื่อออกมาผ่านผลงานจิตรกรรมวิทยานิพนธ์นี้
2. เข้าสู่การสืบเสาะหาข้อมูล รวบรวม และทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้มา
3. วิเคราะห์ข้อมูล ถอดความสารที่ได้รับมา ร้อยเรียงเรื่องราวและจัดลำดับให้สอดคล้องเพื่อใช้ในการประมวลผลที่จะนำไปต่อยอดพัฒนาเป็นชิ้นงาน
4. วิเคราะห์ข้อมูลต้นแบบ ผสมผสานกับความคิดที่ต่อยอดต้องการที่จะรังสรรค์ผลงานให้ออกมาเป็นรูปธรรมผ่านแบบร่าง (SKETCHES)
5. เริ่มการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

อุปกรณ์สำหรับการทำชิ้นงานได้แก่

1. ดินสอไม้และยางลบ สำหรับใช้วาดภาพร่างชิ้นงานบนแผ่นไม้และเฟรมผ้า มีคัตเตอร์สำหรับเหลาดินสอ
2. เฟรมไม้ขัดสั่งทำพิเศษ
3. สีน้ำมัน (oil painting)
4. สีเรืองแสง (พรายน้ำ)
5. พู่กันแต่ละขนาด

ภาพที่ 5: อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนการรังสรรค์ผลงานจิตรกรรม

หลังจากที่ทำความเข้าใจศึกษาลงลึกไปถึงตัวละครในบทประพันธ์ผู้เขียนได้คัดเลือกตัวละครที่หน้าสนใจออกมาได้เป็น ในแง่ของ

1. หญิงสาวที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความงาม ความรัก และความสมบูรณ์ของสตรีเพศ ที่เป็นสากลอย่าง เทพีวีนัส ซึ่งจะเป็นตัวแทนของหญิงงามที่ใครๆต่างก็เฝ้ายอม หญิงสาวที่เป็นถึงเทพีแห่งความงามในปกรณัมกรีกโรมัน วีนัส เทพีแห่งความงามที่ไม่ว่าผ่านไปกี่ยุคก็สมัยศิลปินก็ยังยอมให้เป็นสาวงามในวงการศิลปะนี้
2. เมดูซา ตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องสาปเพราะความงามและอำนาจทางเพศเหยื่อผู้นำสงสารที่ถูกกระทำจากผู้ชายมากเกินไปและต้องทนทุกข์กับคำสาปที่มาจากความริษยาของผู้หญิงด้วยกัน
3. นางสีดา หญิงสาวกับเส้นทางที่ไม่ได้เลือกเดินแต่ต้องแบกรับเรื่องราวร้ายๆ การถูกลักพาตัวตลอดจนการต้องพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเองทุกอย่างที่คนอื่นพยายามทำให้แปดเปื้อน

กระบวนการต่อมาคือการจัดวางองค์ประกอบรูปแบบของชิ้นงานให้สะท้อนแนวความคิดของผู้จัดทำโดยขั้นแรกคือการร่างภาพแนวความคิดออกมา จัดองค์ประกอบและรูปทรงคร่าวๆ เพื่อที่จะเตรียมงาน หลังจากนั้นกำหนดแบบสำหรับการถ่ายภาพสำหรับเป็นแบบร่างให้งานจิตรกรรม ซึ่งในแต่ละชิ้นงานจะใช้เทคนิคการสร้างผลงานจิตรกรรมที่แตกต่างกันออกไป

ภาพที่ 6 : ภาพถ่ายแบบร่างของ The shadow of venus : ภายใต้เงาแห่งวีนัส

ภาพที่ 7 : ภาพถ่ายแบบร่างของ Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา

ภาพที่ 8 : ภาพถ่ายแบบร่างของ Pain path for Sida : สีดาลุยไฟ

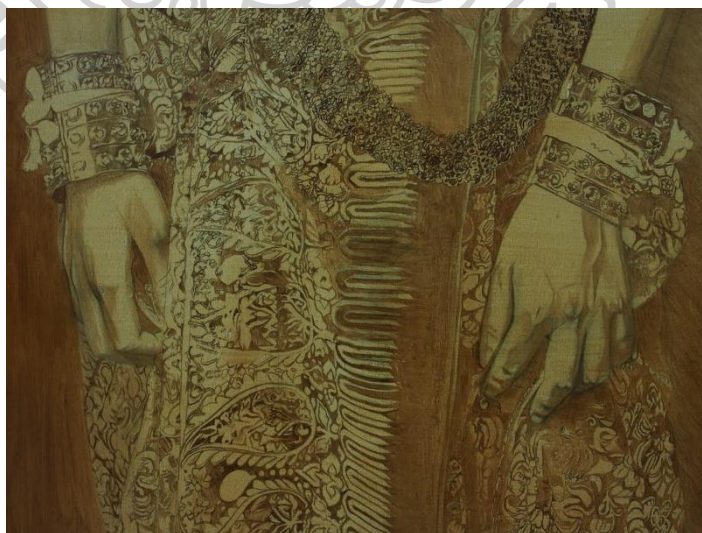
การสร้างสรรค์ผลงาน

ลำดับขั้นตอนการทำงานนั้นทั้งสามภาพนั้นมีการใช้เทคนิคและวิธีการดำเนินงานที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิงแต่ยังคงเป้าประสงค์ที่ต้องการสื่อสัญลักษณ์ของพลังแห่งความเป็นสตรีเพศ(Power of women)โดยผู้จัดทำจะขอลงรายละเอียดการจัดทำไปที่ละภาพ

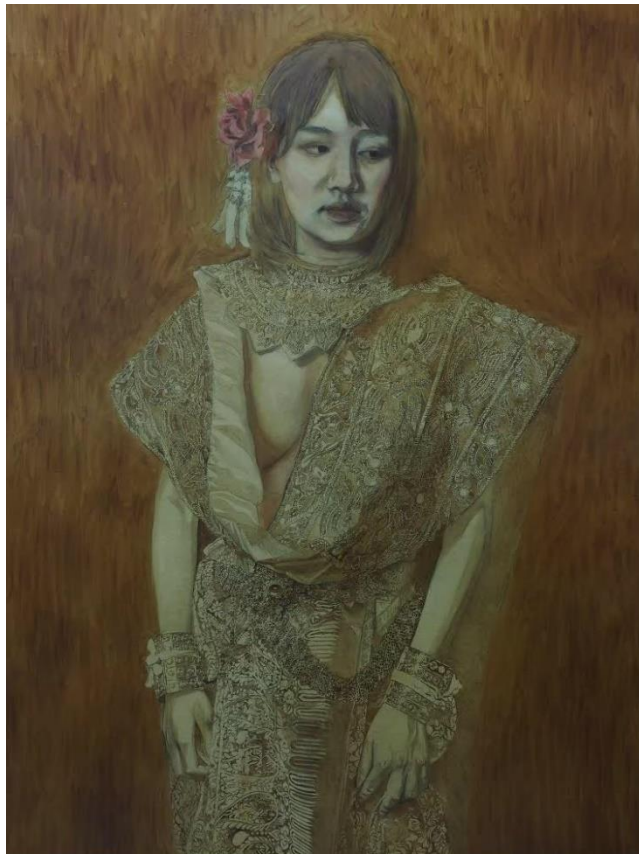
1. ภาพ Pain path for Sida : สีดาลุยไฟ

ผลงานชิ้นนี้เป็นการใช้เทคนิคการวาดภาพสีน้ำมันลงบนเฟรมไม้ขนาด 1.2 x 1.6 เมตร โดยที่ผู้จัดทำต้องการนำเสนอวิธีการขบขันด้วยทักษะทางจิตรกรรมเพื่อขบขันวัตถุสีผิวแหว่งตาให้ผู้ชมได้รู้สึกมากที่สุดในด้านเทคนิคด้วยความที่ต้องการพื้นผิวที่เรียบจึงใช้เฟรมปูกระดาษที่สั่งทำพิเศษหาด้วยสีเกสโซ่จนกว่าจะหนาและเรียบ โดยแต่ละชั้นจะทาไปในทิศทางเดียวกันและพอแห้งแล้วเสร็จจึงขัดแต่งผิวเฟรมไม้ และทาเกสโซ่อีกครั้งแต่ทาไปอีกทิศทางหนึ่งให้ขัดกันทำแบบนี้จนกว่าจะเรียบเนียนและพิกทิ้งไว้

ในส่วนของภาพถ่ายที่นำมาเป็นภาพร่างนั้นใช้วิธีการถ่ายภาพผลงานกับเทคนิคการตกแต่งภาพเพื่อเก็บรายละเอียดและเติมแต่งความน่าสนใจตามที่คุณจัดทำได้วางแนวความคิดไว้ เมื่อได้ทั้งภาพต้นแบบสำหรับวาดชิ้นงานและเฟรมสำหรับวาดแล้วจึงเริ่มลงมือสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้สีที่เป็นเงาลงให้เหมือนกับการดรออิ่ง(Drawing) ภาพทั้งภาพ แล้วจึงใช้สีขาวไทเทเนียมค่อยๆ บันทึกลงของวัตถุและพื้นผิวขึ้นมาทีละชั้นๆ เมื่อปั้นเสร็จแล้วก็ใช้สีของวัตถุต่างๆ ค่อยๆ ย้อมตรงวัตถุรวมถึงผิวคนด้วยทำทีละชั้นจนเกินมิติของชั้นสี ผลที่ได้คือถ้าเป็นใบหน้าคนจะเกิดชั้นผิวเส้นเลือดต่างๆ

ภาพที่ 9 : ภาพร่างผลงาน Pain path for Sida : สีดาลุยไฟ ลงบนเฟรมไม้
ใส่แสงเงาเหมือนการดรออิ่ง (Drawing)

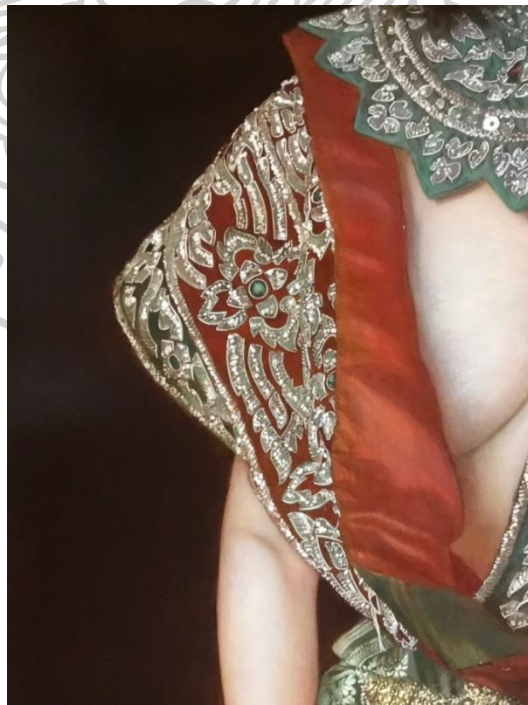
ภาพที่ 10 : ภาพร่างผลงาน Pain path for Sida : สีดาลุยไฟ ลงบนเฟรมไม้
ใส่แสงเงาเหมือนการตรออิง (Drawing)

ภาพที่ 11 : ภาพร่างผลงาน Pain path for Sida : สีดาลุยไฟ ลงบนเฟรมไม้
เริ่มลงสีน้ำมันเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

ภาพที่ 12 : ภาพผลงาน Pain path for Sida : สีดาลุยไฟ จากการใช้เทคนิคปั้นมวลวัตถุ
ทำให้ภาพวาดที่ได้มีความละเอียดเสมือนจริงได้เห็นแสงเงาเส้นเลือดบนผิวหนัง

ภาพที่ 13 : ภาพผลงาน Pain path for Sida : สีดาลุยไฟ จากการใช้เทคนิคปั้นมวลวัตถุ
ทำให้ภาพวาดที่ได้มีความละเอียดเสมือนจริงได้เห็นแสงเงาเส้นเลือดบนผิวหนัง

2. ภาพ *The shadow of Venus* : ภายใต้เงาแห่งวีนิส

ผลงานชิ้นนี้เป็นการใช้เทคนิคพิเศษมีการใช้สีสะท้อนแสง(พรายน้ำ)เข้ามาเพื่อสื่อนัยยะถึงการซ้อนเร้นความอยากที่จะเป็นของเหล่าหญิงสาว โดยขั้นตอนแรกดำเนินการร่างแบบเพื่อให้เกิดเข้าใจ ก่อนที่จะมีการถ่ายแบบจริง โดยครั้งนี้จะให้นางแบบค่อยๆจัดวางองค์ประกอบท่าทางให้ตรงกับเค้าโครงของเทพีวีนิสที่เป็นต้นแบบซึ่งต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องที่ยากพอสมควร จึงต้องใช้อุปกรณ์พิเศษยกมาตั้งถ่ายแบบจริงจึงเพื่อคอยเทียบเวลาถ่ายเพื่อให้ได้ภาพที่ใกล้เคียงกับแบบร่างมากที่สุด เมื่อได้ภาพที่ต้องการแล้วจึงนำไปปรับแต่งเก็บรายละเอียด จนในที่สุดก็ได้ภาพที่ตรงกับเค้าโครงและแนวความคิดของผู้จัดทำที่สุดแล้ว ต่อมาจะใช้เฟรมรูปกระดาษไม้ที่ขัดแบบพิเศษ ขนาด 2.45 x 1.0 เมตร โดยครั้งนี้ที่จะทดลองพื้นเป็นผนังเรื่องแสงผสมแลคเกอร์ในการทา ทาจนกว่าจะเนียน เวลาดูที่มีดแล้วเปร่งแสงชัดเจน ต่อมาจึงร่างภาพบนเฟรมด้วยดินสอ หลังจากนั้นคือการลงสีซึ่งเป็นอีกหนึ่งความยากของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เนื่องด้วยการทาสีชั้นแรกๆสีจะล้นทำให้ไหลเลอะงานจึงต้องเพิ่มเนื้อสีให้มากขึ้นและเปลี่ยนเป็นวาดแบบขึ้นรวมๆทั้งภาพให้มีสีติดเฟรมก่อน แล้วจึงค่อยปั้นมวลของวัตถุหรือคนขึ้นมาทีละชั้น ก่อนจะเคลือบสีผิวของสิ่งนั้นๆทีละชั้นเพื่อเพิ่มมิติของพื้นผิว

ภาพที่ 14 : ภาพร่างผลงาน *The shadow of Venus* : ภายใต้เงาแห่งวีนิส

ใช้วิธีการถ่ายภาพผสานกับเทคนิคการตกแต่งภาพเพื่อเก็บรายละเอียด และเติมแต่งความน่าสนใจตามที่คุณจัดทำได้วางแนวความคิดไว้

ภาพที่ 15 : เฟรมที่ใช้สำหรับภาพ The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส
การเตรียมเฟรมไม้ที่ใช้ในการวาดภาพโดยมีการรองพื้นด้วยสีเรียงแสง(พรายน้ำ)

ภาพที่ 16 : ภาพร่างผลงาน The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส
การร่างภาพต้นแบบลงเฟรมไม้ที่ได้ทาสีพรายน้ำไว้แล้ว มีการลงสีในชั้นแรกๆจะเห็นว่ามีการไหลของสี
เนื่องจากพื้นผิวค่อนข้างลื่น

ภาพที่ 17 : ภาพร่างผลงาน The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส
ลงสีภาพเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

ภาพที่ 18 : ภาพร่างผลงาน The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส
ลงสีภาพเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

3. ภาพ Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา

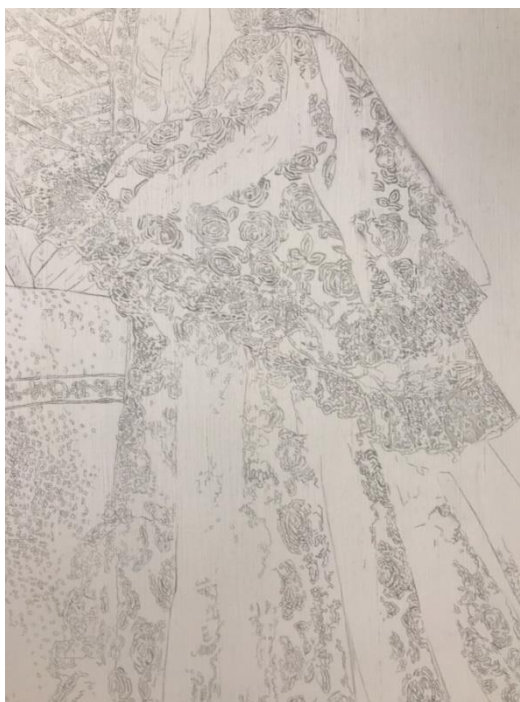
ผลงานชิ้นนี้ถูกสร้างสรรค์โดยการใช้เทคนิคแบบผสมผสานระหว่างภาพ Pain path for Sida : สีดาลูมิไฟ และ ภาพ The shadow of venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส โดยใช้วิธีการขบเน้นด้วยทักษะทางจิตรกรรมเพื่อขบเน้นวัตถุสีผิวเวทาคิให้ผู้ชมได้รู้สึกมากที่สุดในด้านเทคนิคด้วยความที่ต้องการพื้นผิวที่เรียบจึงใช้เฟรมปูกระดาษที่สั่งทำพิเศษทาด้วยสีเกสโซ่จนกว่าจะหนาและเรียบ โดยแต่ละชั้นจะทาไปในทิศทางเดียวกันและพอแห้งแล้วเสร็จจึงขัดแต่งผิวเฟรมไม้ และทาเกสโซ่อีกครั้ง แต่ทาไปอีกทิศทางหนึ่งให้ขัดกันทำแบบนี้จนกว่าจะเรียบเนียนและพิกทิงไว้

ในส่วนของการถ่ายที่นำมาเป็นภาพร่างนั้นใช้วิธีการถ่ายภาพผสมกับเทคนิคการตกแต่งภาพเพื่อเก็บรายละเอียดและเติมแต่งความน่าสนใจตามที่ผู้จัดทำได้วางแนวความคิดไว้ เมื่อได้ทั้งภาพต้นแบบสำหรับวาดชิ้นงานและเฟรมสำหรับวาดแล้วจึงเริ่มลงมือสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้สีที่เป็นเงาลงให้เหมือนกับการดรออิง(Drawing) ภาพทั้งภาพ แล้วจึงใช้สีขาวไทเทเนียมค่อยๆ บันนวมวลของวัตถุและพื้นผิวขึ้นมาทีละชั้นๆ เมื่อบันเสร็จแล้วก็ใช้สีของวัตถุต่างๆ ค่อยๆ ย้อมตรงวัตถุรวมถึงผิวคนด้วยทำทีละชั้นจนเกินมิติของชิ้นสี ผลที่ได้คือถ้าเป็นใบหน้าคนจะเกิดชั้นผิวเส้นเลือดต่างๆ

ส่วนสุดท้ายคือมีการเสริมด้วยเทคนิคพรายน้ำการใช้สีสะท้อนแสงเก็บภาพในขั้นตอนสุดท้าย โดยการทาทับลงบนชิ้นงานบริเวณเส้นผมเพื่อให้เกิดมิติการไหลลื่นแบบมีเค้าโครงเสมือนตัวงูเลื้อยบนเส้นผมเพื่อสื่อถึงการต้องสาบของสาวงามอย่างเมดูซ่า

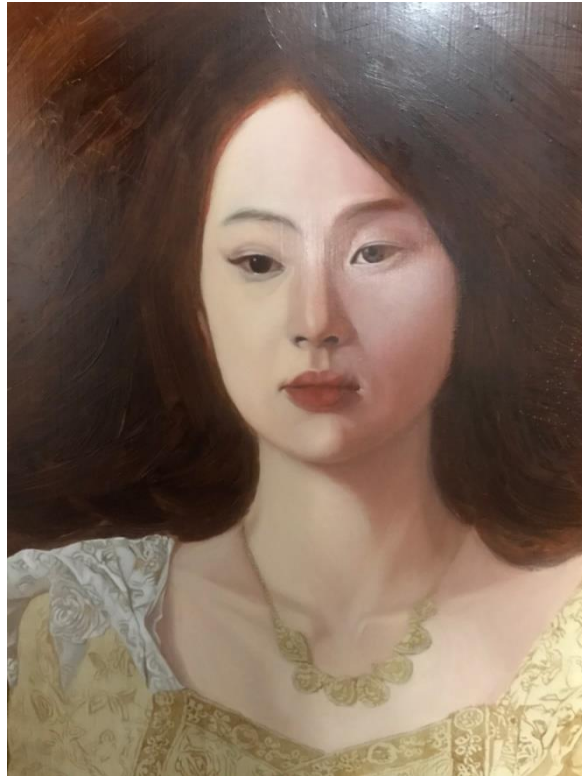
ภาพที่ 19 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา
การสร้างภาพต้นแบบลงบนเฟรมไม้

ภาพที่ 20 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา
ลงสีภาพเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

ภาพที่ 21 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา
ลงสีภาพเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

ภาพที่ 22 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา
ลงสีภาพเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

ภาพที่ 23 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา
ลงสีภาพเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

ภาพที่ 24 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา
ลงสีภาพเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

ภาพที่ 25 : ภาพร่างผลงาน Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา
ลงสีภาพเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน เทคนิคพรายน้ำ

บทที่ 4

พัฒนาการวิธีการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

จากการที่ผู้จัดทำได้สร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทำให้มองเห็นปัญหาในด้านต่างๆ ซึ่งทางผู้จัดทำได้พยายามศึกษาและทำความเข้าใจกับปัญหาเหล่านั้นเพื่อที่จะนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพ ตามความคิด อารมณ์ความรู้สึก และจินตนาการ

ผลงานในช่วงเริ่มต้นค้นหาแนวทางในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าเริ่มต้นผลงานในแนวการใช้สัญชัญเพื่อบ่งบอกความคิดภายในจิตใจต้องการที่จะตีแผ่เรื่องราวในอีกแง่มุมดังเสียงสะท้อนที่กลั่นกรองด้วยงานศิลปะ ในระยะแรกผู้จัดทำต้องศึกษาข้อมูลทีละลึกไปถึงความเป็นเพศหญิงเกี่ยวกับแนวคิดเฟมินิสม์ (feminism) ต้องยอมรับว่าด้วยการที่ตัวผู้จัดทำเองนั้นเป็นเพศชายและถูกรวมส่งสอนมาในกรอบของสังคมไทยที่มีความปิตาธิปไตยแฝงอยู่อย่างแยบยลจึงทำให้ต้องมาเรียนรู้เสาะแสวงหาและทำความเข้าใจกับการเรียกร้องของกลุ่มที่แทนตัวเองว่าเฟมินิสต์ (feminist) แม้ว่าสังคมไทยจะเริ่มตื่นตัวเกี่ยวกับแนวคิดเฟมินิสม์ (feminism) มากขึ้น แต่ก็มีผู้ที่ยังไม่เข้าใจและคิดว่าคนที่เฟมินิสต์ (feminist) มีเพียงผู้หญิงเท่านั้น และต้องเป็นกลุ่มผู้หญิงที่เกลียดผู้ชาย ต้องการจะมีอำนาจเหนือกว่า และเรียกร้องเฉพาะเรื่องสิทธิสตรี จนเกิดกระแสต่อต้านเฟมินิสต์ขึ้นมา การต่อต้านกลุ่มเฟมินิสต์พบเห็นได้มากในโลกออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นการออกมาเล่นมุขตลกเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ และการล้อเลียนผู้ที่ออกมาเรียกร้อง ไปจนถึงสร้างเรื่องเท็จขึ้นมาเพื่อทำให้ภาพลักษณ์ของเฟมินิสต์ดูเป็นกลุ่มคนที่น่ากลัวของสังคม เพื่อยืนยันจุดยืนการเรียกร้องความเท่าเทียมทางเพศ ปรากฏการณ์การต่อต้านเฟมินิสต์ไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้น แต่เป็นการต่อสู้ทางความคิดที่มีมาอย่างยาวนานระหว่างกลุ่มที่สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง สร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นกับทุกคน และกลุ่มที่ไม่ยอมให้มีการเปลี่ยนแปลง หรือกลุ่มคนที่ไม่เข้าใจ นับว่าเป็นเรื่องแปลกใหม่ที่น่าสนใจสำหรับผู้จัดทำที่ต้องการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องนี้ผ่านทางผลงานศิลปะ

การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์

นอกเหนือจากการทำความเข้าใจความเป็นสตรีเพศแล้ว ตัวผู้จัดทำเองยังต้องลงถึงเสาะหาข้อมูลไปถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในผู้หญิง ตั้งแต่เรื่องส่วนตัวตลอดจนไปถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องสังคม อย่างเช่น ความไม่มั่นใจในตัวเองของผู้หญิง การคิดว่าเป็นแบบนี้จะไม่สวย จะไม่งดงามและจะไม่ได้รับความสนใจ ตลอดจนกระทั่งการใช้ความรุนแรงในเพศหญิง การกดขี่ข่มเหง ตลอดจนการล่วงละเมิดทางเพศ ตัวผู้จัดทำจึงจำเป็นต้องหาข้อมูลที่เป็นหลักการทางวิทยาศาสตร์เพื่ออ้างอิงถึงเหตุและผล ว่าเพราะอะไรทำไมการให้ ‘คุณค่าความงาม’ กับ ‘ผู้หญิง’ ถึงเป็นเรื่องที่แยกกันไม่ออกและเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลถึงความมั่นใจในตัวผู้หญิง และการถูกคุกคามจากภายนอก

เมื่อทราบถึงข้อมูลเหตุและผลที่แท้จริงตามหลักวิทยาศาสตร์แล้ว จึงเริ่มทำความเข้าใจถึงการปลูกฝังค่านิยมชาย-หญิงที่แทรกซึมลึกลงไปใรรากเง้าของแต่ละชนชาติ ผ่านเรื่องราววรรณกรรมของชนชาตินั้นๆยังทำให้ผู้จัดทำเห็นถึงระบบความคิดที่บิดเบี้ยวในสังคม การกดขี่ข่มเหงและการใช้อำนาจมีมาตั้งแต่สมัยอดีตที่สะท้อนออกมาผ่านรูปแบบวรรณกรรมของชาตินั้นๆ การวางกรอบคุณลักษณะพึงเป็นของสตรีตาม ตัวละครในวรรณกรรมสิ่งเหล่านี้ที่เป็นสาเหตุให้สตรีเพศถูกครอบงำไปด้วยค่านิยมที่หลอมขึ้นมาในอดีต

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์ เป็นการสรุปสัมพันธภาพโดยรวมทั้งด้านเนื้อหา รูปแบบ และเทคนิควิธีการ ด้านเนื้อหาผู้จัดทำต้องการใช้ “ตัวนาง” ในวรรณกรรมของแต่ละชาติบอกเล่าเรื่องราวความน่าสังเวชใจของผู้หญิงเปรียบเหมือนสัญลักษณ์ที่ต้องการสื่อออกไปว่าในวรรณกรรมที่หลายคนคุ้นเคยนั้นซ่อนความเหลื่อมล้ำการกดขี่ไว้ภายในเรื่องราวที่สวยงาม รูปแบบที่ใช้เป็นลักษณะการวาดภาพผู้หญิงเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะทางกายภาพของสตรีเพศตลอดจนสีหน้าท่าทางการนึกคิดภายในจิตใจของผู้หญิง โดยใช้เทคนิคเฉพาะที่ดึงเอาความเสมือนจริงและอารมณ์ของตัวแบบออกมาให้มากที่สุด เพิ่มเติมเทคนิคพิเศษอย่างการใช้ปลายน้ำเพื่อกล่อมเกลารื้อเรื่อง ลักษณะภาพ และสิ่งที่ผู้จัดทำต้องการจะสื่อให้ออกมาในรูปแบบนามธรรมมากที่สุด

ผลงานชุดแรก Pain path for Sida : สีดาลูไฟ

เริ่มต้นจากชุดความคิดเกี่ยวกับความงามและเหลื่อมล้ำความเท่าเทียม จึงเอาโจทย์นี้ มาวิเคราะห์ว่าจะสื่อสารยังไงให้ผู้ชมได้เข้าใจลึกซึ้งตามความประสงค์ที่ผู้จัดทำได้ตั้งใจวางเอาไว้ โดยที่ไม่ได้ยึดยึดความคิดอะไรให้ผู้ชมมากนัก จึงนึกขึ้นมาได้ว่าถ้าหากหยิบเอาเรื่องเล่าวรรณกรรมต่างๆ ในอดีตของในแต่ละประเทศมาเล่าถึงเหตุการณ์ปัจจุบันได้น่าจะสะท้อนอะไรในสังคมได้ดี เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงออกมาเป็นภาพ “Pain path for Sida : สีดาลูไฟ” ชิ้นนี้ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากนางสีดาตัวนางในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ที่เป็นตัวแทนของทั้งความงามและการถูกกดขี่หรือความเหลื่อมล้ำต่างๆที่สตรีเพศได้โดนกระทำ จึงหยิบยกเอานางสีดามาเป็นสัญลักษณ์สำคัญของภาพนี้ นำมารวมกับความเป็นผู้หญิงเช็ทซ์ โดยใส่ความเป็นปัจจุบันลงไป สิ่งที่ต้องการสื่อคือ

1. ความเป็นสิดาลูไฟ หากเป็นในแง่วรรณกรรมไฟอาจหมายถึงเปลวเพลิงอันร้อนแรงแผดเผาซึ่งแน่นอนว่าไม่มีมนุษย์คนใดในดินแดนแล้วจะรอดชีวิตหรือไม่ได้รับความทุกข์ทรมานต้องเป็นคนดี(ในที่นี้หมายถึงสตรีที่ติงาม)เท่านั้นถึงจะมีเทพยดาปกป้องรักษาคุ้มครองให้แคล้วคลาดปลอดภัย แต่ในปัจจุบันไฟในที่นี้หมายถึงแสงที่สาดส่องมาดั่งสปอร์ตไลท์จากสังคมที่จ้องจะเล่นงานและซ้ำแหละบุคคลที่น่าสงสัย(ในที่นี้คือสตรีที่มีข่าวไม่เหมาะสม?) ตามหน้าสื่อสังคมออนไลน์ ณ ปัจจุบัน
2. การทำให้คนรู้สึกถึงความไม่เหมาะสมของผู้หญิงที่เช็ทซ์ในบรา กับชุดไทยสิ่งที่จะเกิดขึ้นคือ ผู้ชมในหลายๆคนจะตัดสินว่าไม่เหมาะสมอย่างเห็นได้ชัด จึงเกิดเป็นคำถามที่ถามกลับไปที่คุณคิดว่าแล้วอะไรคือความไม่เหมาะสมและต่างๆมากมาย

ภาพที่ 26 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

ชื่อ : Pain path for Sida I : สีดาลุยไฟ ชั้นที่ 1

ขนาด : 120 x 160 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนเฟรมไม้

ภาพที่ 27 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2

ชื่อ : Pain path for Sida II : สีดาลุยไฟ ชั้นที่ 2

ขนาด : 130 x 160 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนเฟรมไม้

ผลงานชุดที่สอง The shadow of Venus : ภายใตเงาแห่งวินัส

เมื่อกล่าวถึงเรื่องของความงามในทางศิลปะแล้วคงเป็นที่ทราบกันดีถึงบุคคลที่อาจเรียกได้ว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความงามอันเป็นสากล นั่นก็คือ เทพีแห่งความงามและความรัก เทพีโฟโรไดท์ (Aphrodite) หรือ วินัส (Venus) ศิลปินหลายๆท่านได้หยิบยกเอาเทพีวินัสมาสร้างชิ้นงานที่เป็นเอกลักษณ์สะท้อนแนวคิดค่านิยมในแต่ละยุคแต่ละสมัย โดยครั้งนี้ผู้จัดทำต้องการพูดถึงการพยายามที่จะเป็นในแบบที่สังคมนิยามว่างาม กระนั้นผลงานที่ผู้จัดทำบรรจงสร้างสรรค์จึงออกมาเป็นรูปผู้หญิงเปลือยสามคนที่มิได้หน้าแตกต่างกันหุ่นสีผิวแตกต่างกัน กำลังปีนป่ายเพื่อพยายามบางสิ่งบางอย่าง แต่พอนางงานชิ้นนี้ไปดูในที่มีดจะเกิดเป็นโครงร่างของภาพเทพีแห่งความรักและความงามอย่างวินัส

ภาพนี้จึงออกมาเป็นรูปแบบที่ชวนให้คนในสังคมได้ตั้งคำถามกันมากกว่าที่จะบอกอะไรชัดเจน และด้วยความที่ภาพนี้มีลูกเล่นพิเศษของภาพกระบวนการจึงมีความซับซ้อนมากขึ้น ยิ่งเพิ่มอรรถรสในการรับชมงานศิลปะมากขึ้นและยังเป็นภาพที่ต้องการให้ผู้ชมนั้นหันมาคิดถึงอะไรหลายๆอย่างเกี่ยวกับทัศนคติความงามในแบบผู้หญิงสตรีเพศ

และอีกหนึ่งผลงานในผลงานชุด The shadow of Venus : ภายใตเงาแห่งวินัส ผู้จัดทำได้สร้างสรรค์ผลงานออกมาในรูปแบบหญิงสาวที่ต้องใช้ดวงตาร่วมกัน ซึ่งเป็นอีกหนึ่งภาพภายใต้กรอบความคิดที่แสดงถึงทัศนคติมุมมองความงาม โดยผลงานชิ้นนี้ผู้จัดทำได้ออกแบบกรอบเฟรมพิเศษที่คล้ายกับของเล่นแป้นฝึกเรียงตัวเลข ซึ่งผู้จัดทำต้องการให้เหล่าผู้ชมนั้นได้มีส่วนร่วมในผลงานศิลปะชุดนี้ แน่นอนว่าทัศนคติความงามตามกันบึ่งของหัวใจท่านผู้ชมนี้เองจะเป็นตัวกำหนดที่จะแสดงความงามของผลงานศิลปะชุดนี้ ว่าต้องการให้ผู้หญิงฝั่งไหนงดงามสมบูรณ์แบบ หรือต้องการสร้างสรรค์มุมมองใหม่ให้แก่ชิ้นงานก็สามารถทำได้เช่นกัน

ภาพที่ 28 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

ชื่อ : The shadow of Venus I : ภายใต้เงาแห่งวินัส ชั้นที่ 1

ขนาด : 245 x 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 29 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2

ชื่อ : The shadow of Venus II : ภายใต้เงาแห่งวีนิส ชั้นที่ 2

ขนาด : 20 x 30 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนเฟรมไม้ผสมเทคนิคพรายน้ำ

ผลงานชุดที่สาม Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา

การรังสรรค์ผลงานชุดนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากการคิดทบทวนเรื่องราวถึงเรื่องราววรรณกรรมที่เคยอ่านมาส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องราวของ “ตัวนาง” หรือนางเอกของเรื่องแม้ว่าจะมีอุปสรรคอะไรก็ตามให้ต้องฟันฝ่าไปผลสุดท้ายแล้วนางเอกก็ได้ใช้ชีวิตที่มีความสุขครองคู่รักไปกับพระเอกส่วนบทสรุปตัวร้ายคือต้องรับชะตากรรมความผิดบาปที่ตนเองก่อเอาไว้ ผู้จัดทำเองจึงใคร่เกิดความสงสัยขึ้นว่าจะมีบ้างหรือเปล่าที่ตัวละครไม่ได้กระทำความผิดแต่ถูกรับกรรมเป็นแพะรับบาป จึงเสาะแสวงหาข้อมูลตัวละครอื่นๆที่น่าสนใจจนได้พบกับประวัติของเมดูซ่าสัตว์ประหลาดวร้ายที่ใครๆต่างพากันหวาดกลัว แท้จริงแล้วนางเป็นหญิงสาวที่โชคร้ายต้องมารับกรรมคำสาปแช่งจากบาปที่ไม่ได้ก่อ เธอเป็นเพียงหญิงงามที่ดันไม่ถูกตาต้องใจเทพเจ้ามากองศ์หนึ่งและแน่นอนว่าเทพเจ้าองค์นั้นได้ใช้กำลังกดขี่ข่มเหงหลอนและสร้างความโกรธเคืองให้กับเทพเจ้าอีกองค์เพราะเนื่องจากพื้นที่ที่ใช้ทำการอุกอาจคือพื้นที่สักการะของเทพีแห่งพรหมจรรย์เมื่อเทพีไม่อาจสาปแช่งผู้กระทำความผิดได้จึงมาลงกับมนุษย์ผู้หน้าสงสารถูกสาปและตราหน้าว่าแพศยา เรื่องนี้ทำให้นึกถึงเรื่องราวในปัจจุบัน ในเรื่องที่มีคนวิพากษ์วิจารณ์การแต่งตัวของผู้หญิงว่าแต่งโป๊ นุ่งน้อยห่มน้อยแบบนี้ถึงโดนข่มขืนหรือเพราะแต่งตัวอย่างวนนี้ถึงโดนข่มขืน เหมือนกับการโทษว่าที่แต่งแบบนี้ผิด ทั้งๆที่ผู้กระทำกลับไม่ได้โดนว่าอะไร ผู้จัดทำจึงมีแนวคิดในการรังสรรค์ผลงานชิ้นนี้ออกมาเป็นภาพในรูปแบบภาพของหญิงสาวสวมใส่ชุดเหมือนเจ้าหญิงแบบวิกตอเรีย แต่ใบหน้าที่คุณไม่ออกกว่ากำลังยิ้มหรือกำลังเศร้าสีหน้าของโฉมงามที่มีความนึกคิดอยู่ภายในใจแต่มาเอือนเอ่ยออกมาและเมื่อปิดไฟในภาพชุดนี้ที่ใช้เทคนิคพิเศษอย่างพลายน้ำได้ทำการซ่อนสัญลักษณ์บางอย่างที่เป็นตัวแทนของนางเมดูซ่านั้นก็คือเหล่างูบนเส้นผม ภาพนี้ต้องการสะท้อนสังคมแบบเนบเนียนและแยบยลผ่านกริยาท่าทางของผู้หญิงร่วมกับสัญลักษณ์ที่หยาบขี้มมาทำให้เกิดภาพที่เหมือนเป็นการบังคับจับแต่งจับทำให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ แต่จะถูเฉลยด้วยแววตาและสัญลักษณ์ที่ซ่อนไว้เมื่อทุกอย่างมีตกลง

ภาพที่ 30 : ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 3

ชื่อ : Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา

ขนาด : 170 x 130 เซนติเมตร

เทคนิค : สีน้ำมันบนเฟรมไม้ผสมเทคนิคพรายน้ำ

บทที่ 5

สรุป

การสรุปวอยอดสาระสำคัญของผลงานที่ทางผู้จัดทำได้บรรจงสรรค์สร้างขึ้นในวิทยานิพนธ์นี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ได้สร้างความประทับใจให้กับผู้จัดทำเป็นอย่างยิ่ง นับตั้งแต่การตระหนักถึงข้อมูลที่แปลกใหม่สำหรับตัวผู้จัดทำเอง การพยายามเสาะแสวงหาซึ่งข้อมูลทั้งทางหลักการอ้างอิงทางวิทยาศาสตร์ตลอดจนการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อแสวงหาสิ่งซ่อนเร้นบางอย่างที่นักเขียนทิ้งไว้เป็นกลืนอายุในแต่ละพื้นที่แต่ละยุคสมัยนับว่าเป็นความท้าทายที่น่าประทับใจอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้จัดทำก็นำมาบรรจุไว้ในเล่ม การบรรยายสรุปในบทความนี้ ผู้จัดทำจะขอเริ่มไล่เรียงให้เห็นซึ่งกระบวนการพัฒนา จากความสนใจนำไปสู่การสืบเสาะแสวงหาข้อมูล ทฤษฎีวรรณกรรมและแนวคิดอันหลากหลายที่กล่อมเกลา องค์ประกอบแนวความคิดและห้วงอารมณ์ ความต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานในเชิงสัญลักษณ์ของผู้จัดทำ สุดท้ายเหตุและผลเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการก่อรูปนำมาซึ่งการรังสรรค์ผลงาน

จะพบว่าช่วงแรกนั้นตัวผู้จัดทำเองได้ตั้งคำถามกับตัวเองถึงข้อแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง คงเพราะในปัจจุบันที่มีการเรียกร้องขับเคลื่อนเรื่องความเท่าเทียมในแต่ละเพศมากขึ้น ทำให้ตัวผู้จัดทำเองที่เป็นเพศชายนั้นก็กลับตั้งคำถามมีข้อสงสัยใคร่รู้และต้องการที่จะหาคำตอบในแง่ผลกระทบและมุมมองของการเป็นสตรีเพศ สิ่งที่จุดประกายให้ผู้จัดทำใคร่รู้ในแง่มุมมองของผู้หญิงนั้นมาจากข่าวสายบ้านเมืองที่นับวันเริ่มทวีความรุนแรงและน่าสลดใจมากขึ้นอย่างกรณีข่าวการข่มขืนกระทำชำเราในผู้หญิง สิ่งที่ทำให้ผู้จัดทำขุดคิดขึ้นมาคือการโต้ตอบเรื่องราวเหล่านี้ของสังคม บ้างก็ว่าเพราะผู้หญิงแต่งตัวไม่เหมาะสมไย้วยุอารมณ์ทางเพศบ้างก็กล่าวว่าผู้หญิงทำตัวไม่งามสมแล้วที่ต้องพบเจอเหตุการณ์แบบนี้(?) ทั้งๆที่เรื่องที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องร้ายแรงจนไม่น่าจะให้อภัย เหตุที่ถูกรายบอบช้ำทั้งร่างกายจิตใจทำไมใครหลายคนถึงไม่เห็นอกเห็นใจเหยื่อกลับซ้ำเติมให้ชอกช้ำกว่าเก่า ผู้จัดทำจึงเริ่มตั้งคำถามและพยายามหาข้อมูล ประเด็นสำคัญต่างๆที่นำมาสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นสตรีเพศมากขึ้น เริ่มต้นด้วยคำถามเล็กๆที่ว่า แล้วต้องแต่งตัวแบบไหนถึงจะไม่ถูกข่มขืน การข่มขืนมาจากการแต่งตัวของผู้หญิงจริงๆหรือ? แล้วทำไมผู้หญิงจะต้องแต่งตัวให้ดูสวยงาม ทำไมผู้หญิงถึงให้ความสำคัญกับเรื่องของความงามเป็นหลัก ความงามนำมาสู่ความสำเร็จเป็นอย่างนั้นสะที่เดียวหรือเปล่า แล้วอะไรคือความงามในเมื่อรสนิยมของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันออกไป ทั้งหมดทั้งหมดทุกๆคำถามที่ผู้จัดทำได้ขบคิดนำมาสู่ความสนใจในแง่ของทัศนคติความงามในสตรีเพศ และเพื่อต้องการที่จะได้มาซึ่งคำตอบของคำถามและการสร้างความเข้าใจกับวิถีแห่งสตรีเพศมากขึ้น ผู้จัดทำจึงใคร่ที่จะสนใจเสาะแสวงหาข้อมูลมาเพื่อสนองความสงสัยใคร่รู้ แน่นนอนว่าในขั้นเริ่มต้นนั้นนับเป็นเรื่องที่

ค่อนข้างยากด้วยด้วยเหตุและผลต่างๆในสังคมปิตาธิปไตยแห่งนี้ ผู้จัดทำจึงต้องการทราบถึงข้อมูลหรือหลักการทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความงามนี้จึงเป็นเหตุที่ทำให้ผู้จัดทำต้องทำความเข้าใจกับ “วิทยาศาสตร์และความงาม” แน่ใจว่าความงามนั้นยังคงเป็นสิ่งที่เป็นปัจเจกขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล แต่วิทยาศาสตร์ก็มีคำตอบเหตุและผลในแง่ของความงาม หลากเหตุการณ์ที่สตรีเพศกระทำกัน ทำไปเพราะจุดประสงค์อะไร ซึ่งจากการศึกษาค้นพบว่าความงามนั้นส่งผลถึงในแง่การคัดสรรคู่ครอง ซึ่งเป็นสัญชาตญาณโดยธรรมชาติของมนุษย์ที่ใครจะสนใจต่อคู่ครองที่ดูมีแนวโน้มในการอยู่รอดเช่น มีร่างกายที่สมบูรณ์พร้อมหรือการแสดงออกในภาวะเจริญพันธุ์ ซึ่งแน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้มีข้อบ่งชี้ปลื้มก้อยยที่แยกออกมาอีกเช่น การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม การปกปิดข้อบกพร่อง การดึงดูดความสนใจ แน่ใจว่าตามหลักวิทยาศาสตร์แล้วมีการกล่าวอ้างความลักษณะความงามรูปลักษณ์ของคนหน้าตาดีนั้น มาจากความสมมาตรบนใบหน้าและสัดส่วนองค์ประกอบของร่างกาย ซึ่งแน่นอนว่าหากมองผิวเผินมนุษย์อาจมีสัดส่วนชายและขวาที่เท่ากันแต่ในความเป็นจริงร่างกายของเรานั้นไม่ได้สมมาตรกันซะทีเดียวนั่นจึงเป็นอีกเห็นที่ว่าทำไมการปรับรูปหน้า(การแต่งหน้า)จึงเป็นเรื่องที่ผู้หญิงนิยมปฏิบัติกัน หรือการกระทำอื่นๆที่เกิดขึ้นหลักการทางวิทยาศาสตร์ได้มีคำอธิบายในรูปแบบของมัดตั้งข้อมูลที่กล่าวไว้ในตอนต้นจากเหตุและผลต่างๆที่ทำให้ผู้หญิงหลายๆคนต้องการที่จะสวยขึ้น(ตามแบบนิยมของสังคมนั้นๆ)ทำให้เกิดช่องว่างภายในจิตใจของตัวผู้หญิงเอง การไม่งดงามเท่ากับการไม่ประสบความสำเร็จ ถ้าไม่สวยจะไม่สามารถทำสิ่งเหล่านั้นเหล่านี้ได้ ผู้จัดทำจึงมักพบเห็นผู้หญิง(และเพศอื่นๆ)ที่มีความมั่นใจในตัวเองต่ำจนไม่กล้าเป็นตัวของตัวเองเพราะคิดว่าอาจจะไม่เหมาะสมหรือไม่ดีพอ มีสตรีเพศอีกหลายๆคนที่ต้องเดินอยู่ในกรอบตามครรลองของสังคมที่ขีดค่าไว้เพียงเพราะคิดว่านั่นอาจจะเป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้วจนลืมนึกไปถึงนัยยะสำคัญที่ว่ากรอบสังคมที่วางไว้นั้นมันบิดเบี้ยวมาตั้งแต่ต้นมันไม่ใช่สิ่งที่พึงกระทำแน่หรือ? เกิดคำถามให้ได้ตระหนักว่าหากอยู่ในครรลองแล้วจะเป็นสตรีที่ดีพร้อมหรือสตรีที่ควบคุมได้กันแน่ สิ่งหนึ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้อย่างที่เราทราบกันดีว่าเหรียญนั้นมีสองด้านเสมอในแง่ของความงาม คนไม่สวยมักไม่ได้รับความสนใจแตกต่างจากคนสวยที่ใครๆก็หมายปอง ไม่ว่าจะเป็นทั้งในเรื่องหน้าที่การงาน สังคมและแม้กระทั่งเรื่องคู่ครองก็มักจะได้รับความสนใจเป็นพิเศษ แต่ทุกอย่างย่อมมีราคาที่ต้องจ่ายแน่นอนว่าอะไรที่มากเกินไปก็อาจไม่ใช่สิ่งที่ดีเสมอไป คนหน้าตาดีหลายๆคนอาจถูกมองว่าการได้ซึ่งอะไรก็ตามนั้นไม่โปร่งใสหรือแม้กระทั่งการดิ้นนินทาการใส่ร้ายป้ายสีที่มักจะได้รับมากกว่าคนปกติทั่วไป การถูกคุกคามและล่วงละเมิดทางเพศ การได้รับความอิจฉาริษยาซึ่งเป็นเหตุจากความงาม ดายสองคมที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงหนีพ้นความเจ็บปวดจากการให้ค่าเรื่องความงามตามมาตรฐานของสังคมนั้นย่อมไม่เกิดผลดีต่อฝ่ายไหนเลยไม่ว่าจะเป็นบุคคลไหนก็ตาม

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง ความไม่สมบูรณ์ในความงาม Imperfection in Aesthetic ผู้จัดทำต้องการสะท้อนเรื่องราวของ ความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นกับสตรีเพศ ต้องการที่จะ

เสนอมุมมองใหม่ในเรื่องทัศนคติความงามที่มีต่อเพศหญิง ร้อยเรียงเรื่องราวเล่าผ่าน “ตัวนาง”
 สัญลักษณ์ที่แสดงถึงมุมมองต่อสตรีเพศของแต่ละท้องถิ่นในแต่ละยุคสมัย โดยผลงานทั้งสามภาพนั้น
 ผู้จัดทำต้องการให้ ตัวละครเป็นเสมือนตัวแทนของสตรีเพศในแต่ละปัญหาที่เจอ โดย

1. ผลงานชุดแรก Pain path for Sida : สีดาลุยไฟ

นางสีดา หญิงสาวกับเส้นทางที่ไม่ได้เลือกเดินแต่ต้องแบกรับเรื่องราวร้ายๆ การถูกลักพา
 ตัว ตลอดจนการต้องพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเองทั้งๆที่คนอื่นพยายามทำให้แปดเปื้อน
 ผลงานชุดนี้ผู้จัดทำต้องการแสดงออกให้สังคมและผู้ชมได้รู้ว่าการที่สตรีเพศประพฤติด
 ตนตามกรอบครองของสังคมที่คิดว่าดีพร้อมแล้วก็ยังถูกรบเร้าไปด้วยความมักมากของ
 เหล่าชายที่ต้องการแสดงความเป็นใหญ่ตามแบบสังคมปิตาธิปไตยอยู่ดีในเมื่อกรอบที่วาง
 ไว้มันบิดเบี้ยวแล้วสตรีเพศจะคาดหวังถึงความสงบสุขได้อย่างไร

2. ผลงานชุดที่สอง The shadow of Venus : ภายใต้เงาแห่งวินัส

หญิงสาวที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความงาม ความรัก และความสมบูรณ์ของสตรีเพศ ที่เป็น
 สากลอย่าง เทพีวินัส ซึ่งจะเป็นตัวแทนของหญิงงามที่ใครๆต่างก็เฝ้ามอง หญิงสาวที่เป็น
 ถึงเทพีแห่งความงามในปกรณัมกรีกโรมัน วินัส เทพีแห่งความงามที่ไม่ว่าผ่านไปถึงยุคก็
 สมัยศิลปินก็ยังยอให้เป็นสาวงามในวงการศิลปะนี้ สิ่งที่ผู้จัดทำต้องการสะท้อนให้เห็น
 ออกมาผ่านทางผลงานศิลปะคือความเป็นตัวเองของเหล่าสตรีเพศ(และเพศอื่น) มนุษย์
 ทุกคนต่างมีความงามในแบบของตัวเองต่างคนก็ต่างมีความหลายหลายที่เป็นแบบฉบับ
 ของตัวเอง อย่าให้กรอบสังคมหรือรูปลักษณ์ที่สังคมชื่นชอบมาปิดกั้นตัวตนข้างในของ
 เรา พวกคุณไม่จำเป็นต้องเดินตามเงาใคร คุณสามารถส่องสว่างได้ด้วยตัวคุณเอง อยาก
 ให้ภาพนี้สารที่ส่งต่อความมั่นใจให้กับใครหลายๆคน

3. ผลงานชุดที่สาม Beauty and The tears : โฉมงามและหยาดน้ำตา

เมดูซา ตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องสาปเพราะความงามและอำนาจทางเพศ เหยื่อผู้นำ
 สงสารที่ถูกกระทำจากผู้ชายมักมากและต้องทนทุกข์กับคำสาปที่มาจากความริษยาของ
 ผู้หญิงด้วยกัน ผลงานชิ้นนี้เปรียบเสมือนเหรียญอีกด้านที่อยากให้ผู้คนตระหนักถึงความ
 รุนแรงที่เกิดขึ้นกับเหยื่อ สิ่งที่เมดูซาถูกกระทำคือการซ้ำเติมของระบบต่อเหยื่อที่ถูก
 ช่มชืด ซึ่งมีความผิดสถานเดียวคือการเกิดมาเป็นหญิงที่มีเสน่ห์เย้ายวนทางเพศ และเธอ
 ยังถูกช่มเหงซ้ำอีก (ด้วยความช่วยเหลือของเทพีอาธีนาซึ่งเป็นผู้หญิงด้วยกันเอง) โดย
 เพอร์ซิอุสฮีโร่เพศชายที่ตัดหัวเธอเอาไปใช้เป็นอาวุธอเนกประสงค์ (ก่อนนำมามอบเป็น
 ของกำนัลให้เทพีอาธีนาอีกที) เรื่องราวของเมดูซาจึงเป็นเครื่องสะท้อนถึงวัฒนธรรมการ
 ช่มชืดในสังคมชายเป็นใหญ่ และผลจากความอิจฉาริษยาของผู้หญิงด้วยกันเอง

ผลงานทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นผู้จัดทำได้ใช้เทคนิคการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป เพื่อต้องการนำเสนอผลงานที่มีความแตกต่างกันไปตามแต่รูปแบบความเหมาะสมของตัวละคร การรับรู้อารมณ์ มิติความหลากหลายขององค์ประกอบ ผู้จัดทำได้ให้ความสำคัญตั้งแต่การทำเฟรมไม้ที่เป็นพื้นที่ สำหรับการรังสรรค์ผลงานการขีดเงาด้วยเทคนิคพิเศษเพื่อให้ภาพที่สรรค์สร้างลงไปนั้นมีมิติที่มากขึ้น มีทั้งเทคนิคการปั้นมวลซับซ้อน การใช้เทคนิคพรายน้ำเพื่อเพิ่มมิติมุมมองให้แก่ชิ้นงาน

ผู้จัดทำหวังให้ผลงานศิลปะวิทยานิพนธ์ชุดนี้ได้เป็นกระบอกเสียงให้แก่กลุ่มสตรีเพศ ส่งไปยังกลุ่มคนอื่นๆที่ยังไม่อาจเข้าใจเรื่องนี้ได้หรือทำความเข้าใจกับเรื่องนี้ได้ยาก การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ถือเป็นบทสรุปการทำงานสร้างสรรค์ทางศิลปะในช่วงเวลาหนึ่งของตัวผู้จัดทำแล้ว เอกสารฉบับนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตัวผู้จัดทำอย่างเป็นขั้นเป็นตอน อันประกอบไปด้วยแนวความคิด ขั้นตอนในการดำเนินงาน การวิเคราะห์ถอดความ และการพัฒนาผลงานในช่วงระยะเวลาต่างๆซึ่งทำให้ตัวผู้จัดทำได้เข้าใจถึงแนวทางการทำงานของตัวผู้จัดทำเองและต้องการส่งต่อเรื่องราวความน่าสนใจนี้ผ่านทางงานศิลปะที่ผู้จัดทำได้รังสรรค์ขึ้น

รายการอ้างอิง

- NATIONAL GEOGRAPHIC ASIA (2018). "ความลับเบื้องหลังความงาม ทำไมใครๆ ก็ชอบคนสวย?, เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2564 เข้าถึงได้จาก <https://ngthai.com/cultures/16151/why-people-love-beautiful/>."
- Peeranat Chansakoolnee (2020). "‘เมดูซ่าหัวหัวเพอร์ซิอุส’ ประติมากรรมพลิกขั้ว ที่พร้อมตั้งคำถาม และตีแตกหน้าสังคมาชายเป็นใหญ่, เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <https://vogue.co.th/lifestyle/article/medusawiththeheadofperseus2020>."
- TONKIT (2019). "‘วินัส’ ตัวแทนความงามแบบอุดมคติของแต่ละยุคสมัย, เข้าถึงเมื่อ 6 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <https://tonkit360.com/52236>."
- โตมร ศุขปรีชา. (2019). "วิทยาศาสตร์ของความหน้าตาดี: ความสวย หล่อมีจริงไหม หรือเป็นแค่ ‘เปลือกนอก’ ที่คิดกันไปเอง, เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <https://thestandard.co/science-of-good-looking-face/>."
- กนกวรรณ เกิดผลานันท์ (2020). "ถอดรหัส ‘สื่อดาลุยไฟ’ มือบ 14 พฤศจิกายน, เข้าถึงเมื่อ 10 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/907767>."
- จอมเทียน จันสมรึก (2021). "สื่อดาลุยไฟทำไม ผู้หญิงต้องพิสูจน์ตัวเองตลอดเวลาทั้งที่ไม่ได้ทำอะไรผิด, เข้าถึงเมื่อ 10 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <https://thepeople.co/sita-thai-ramayana/>."
- จักรกฤษ วนาใส (2018). "ความงามบนความหลากหลายของ “วินัส”, เข้าถึงเมื่อ 6 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. http://worldcivil14.blogspot.com/2018/12/blog-post_94.html."
- ปรัชญ์ พิงเงษฐา. (2019). "Beauty of Universal ความงามที่เป็นสากล, เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <https://www.facebook.com/theimagethailand/posts/1223630461180762/>."
- มปป. (2564). "วิทยาศาสตร์เบื้องหลังความหลงใหลในการ แต่งหน้า ของผู้หญิง, เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <https://www.lifetrendshop.com>."
- วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี (2016). " การเกี้ยวพาราสี (Courtship) เข้าถึงเมื่อ 6 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <https://th.regionkosice.com/wiki/Courtship>."
- วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี (2016). "ความดึงดูดทางกายภาพ เข้าถึงเมื่อ 6 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. https://th.hmong.wiki/wiki/Physical_attraction."
- สัตว์โลกส์ปดน (2015). "WEIRD MATE คู่สัตว์คู่สม, เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <https://minimore.com/b/weird-mate/2>."
- สุมิตรา วิสุทธารมณ (2018). "การคัดเลือกตามธรรมชาติ, เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2564. เข้าถึงได้จาก. <http://secondsci.ipst.ac.th/?p=73>."
- สุมิตรา วิสุทธารมณ (2018). "การคัดเลือกตามธรรมชาติ, เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2564. เข้าถึงจาก. <http://secondsci.ipst.ac.th/?p=739>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วิชัย ณ พัทลุง
วัน เดือน ปี เกิด	30 เมษายน 2539
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลรามาริบัติ
วุฒิการศึกษา	ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โรงเรียนโยธินบูรณะ โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	126/165 ถนนติวานนท์ ตำบลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
ผลงานตีพิมพ์	Email wich3004@gmail.com โทรศัพท์ 094-767-4381 Facebook wich na pattalung Instagram chatreesriyodtai

